

Prof. dr. Alija SULJIĆ

Univerzitet u Tuzli

E-mail: alija.suljic@untz.ba

Kadefa MUHIĆ, penzionerka

Salko NUKIĆ

Turistička organizacija Srebrenice

Dahmo ALIĆ, penzioner

1.01 Izvorni naučni rad/Original scientific article

UDK/UDC: 94:314:314.6-054(497.6 Sulice)"18" (093)

DOI: <https://doi.org/10.52259/historijskipogledi.2023.6.9.17>

**BOŠNJAČKE FAMILIJE NASELJA SULICE
U 19. STOLJEĆU**

Apstrakt: *Proces nastanka i razvoja savremenih bošnjačkih familija naselja Sulice moguće je, na osnovu dostupnih historijskih izvora, pratiti tek u 19. stoljeću. Kao glavni izvori podataka poslužili su popis muškog stanovništva Kaze Srebrenica 1850/51. godine, te prvi upisi vlasnika u zemljišne knjige Kotara Srebrenica 1894. godine. Upoređivanjem podataka iz navedenih izvora, kao i popisa stanovništva 1991. godine, bilo je moguće utvrditi kontinuitet naseljavanja i razvoja familija Sulica u ovom dijelu općine Srebrenica. Popisom Suličana 1850/51. godine pominju se prezimena: Behramović, Bejan, Bejanović, Haskić, Hodžić, Huremović, Kandžetović, Kumović, Smajić, Spahić i Šulić. Prvim upisima u zemljišne knjige 1894. godine za katastarsku općinu Sulice, navodi se veći broj prezimena, a najčešća su: Abdurahmanović (Hadžihafizbegović), Ademović, Aljkanović, Avdić, Bajramović, Beganović, Begić, Begović, Bektić, Burić, Bumbulović, Čivić (Rešić), Delić, Dudić, Džananović, Džanić, Džinović, Efendić, Fočak, Fržina, Gurda, Gurdić, Halilbašić, Hasanović, Hasić, Haskić, Hodžić, Huseinović, Husić, Ibišević, Ibrahimović, Idrizović, Imširović, Jahić (Kadrić), Junuzagić, Kadrić, Kajmaković, Kovačević, Kuleša, Lemeš, Lolić, Mahmutović, Mandžić, Mašić, Mehić, Mehmedović, Mehmedović (Silajdžić), Mehanović, Meholjić (Mehanović), Mešić, Mostarac (Dženetić), Muhić (Mujić), Musić, Mustafić, Nuhanović, Nukić, Nukić (Begović), Okanović, Omerović, Osmanović (Kavazović), Osmanović (Selimović), Palalić, Pašagić, Pinjić (Čikarić), Pitarević, Prijepoljac, Ramić, Rustanbegović, Salihović, Selmanagić, Selimović, Siručić (Salihović), Smajlović, Suljić, Sumbulović, Šarvan, Šečić, Šehić, Šolić (Šulić), Špijodić, Tanković, Tepić, Ustić, Uzunović, Vranjkovina, Zildžić, Zimić, Zulo (Agičević).*

U ovom radu istraživane su samo one familije koje su živjele u naselju Sulice u drugoj polovini 19. stoljeća. To su sljedeće familije: Abdurahmanovići (Hadžihafizbegović), Alići, Aljkanovići, Avdići, Bajramovići (Behramović), Begovići, Bejani, Bejanovići, Bektići, Burići, Džinovići, Haskići, Hodžići, Huseinovići, Imširovići, Kadrići, Kandžetovići, Kuleša, Mehanovići (Kandžetović), Mujkići, Musići, Mustafići (Dervanović), Mustafići (Spahić), Nuhanovići, Nukići, Osmanovići (Selimović), Pejmanovići, Sahadžići, Selimovići (Huremović), Selimovići (Kumović), Smajlovići, Suljići (Smajić), Šarvani, Šolići i Špijodići.

Većina muških članova koji su popisani 1850/51. godine u naselju Sulice imala je potomke, bilo muške ili ženske, koji su nastavili njihovu familijarnu, odnosno genetsku lozu, te tako sačuvali porodično i genetsko naslijeđe. Neke familije, kao na primjer, Alići, Abdurahmanovići, Haskići, Kadrići, Kandžetovići, Mehanovići, Nuhanovići, Selimovići, itd., bile su brojnije od drugih, bilo zbog većeg prirodnog priraštaja ili zbog manje emigracije izvan naselja Sulice. Istina, nije bilo moguće istražiti uticaj migracija na ukupan rast stanovništva Sulica, jer to nije bilo dio zvanične politike, kako osmanskog tako i austrougarskog carstva. Naprotiv, austrougarska monarhija pokušala je umanjiti razmjere iseljavanja muslimana iz Bosne i Hercegovine, u periodu 1879-1918. godine, jer joj to nije išlo u korist, s obzirom na preuzete obaveze koje je prihvatila tokom berlinskog kongresa 1878. godine.

Važno je napomenuti da je većina muških članova porodica naselja Sulice, koji su popisani 1850/51. godine, uzela porodično (familijarno) ime (prezime) krajem 19. stoljeća ili početkom 20. stoljeća, jer je to bilo obavezno tokom austrougarske okupacije Bosne i Hercegovine, a tokom osmanskog carstva to nije bilo obavezno. Fenomen formiranja porodičnih imena (prezimen) za šire područje regije Osat nije posebno istraživano, pa ni u ovom radu, jer je tema ovog rada bila da se istraži proces formiranja pojedinih porodica u naselju Sulice u drugoj polovini devetnaestog stoljeća. Na osnovu tog procesa moguće je uočiti da je većina porodica, koje imaju zajedničkog pretka, zadržala zajedničko familijarno ime odnosno prezime.

Ključne riječi: *Bošnjacke familije, porodice, domaćinstva, naselje Sulice, Srebrenica, kaza, kotar, osmanski popisi, popis muškaraca, zemljišne knjige.*

SULICE SETTLEMENT BOSNIAK FAMILIES IN 19TH CENTURY

Abstract: *The process of the settlement Sulice modern Bosniak families origin and development is possible to observe, based on the available historical sources, only in 19th century. The main data sources were the male population census of Kaza Srebrenica from 1850/51, and the first entries of owners in land registers of Srebrenica district in 1894. By comparing the data from the sources*

above, as well as from the population census of 1991, it was possible to establish continuity of settlement and development of Sulice families in this part of Srebrenica municipality. In the Sulice population census from 1850/51 the following last names are mentioned: Behramović, Bejan, Bejanović, Haskić, Hodžić, Huremović, Kandžetović, Kumović, Smajić, Spahić and Šulić. By the first entries in land registers of 1894 for the cadastral municipality of Sulice a large number of last names is stated, the most common of which are: Abdurahmanović (Hadžihafizbegović), Ademović, Aljkanović, Avdić, Bajramović, Beganović, Begić, Begović, Bektić, Burić, Bumbulović, Čivić (Rešić), Delić, Dudić, Džananović, Džanić, Džinović, Efendić, Fočak, Fržina, Gurda, Gurdić, Halilbašić, Hasanović, Hasić, Haskić, Hodžić, Huseinović, Husić, Ibišević, Ibrahimović, Idrizović, Imširović, Jahić (Kadrić), Junuzagić, Kadrić, Kajmaković, Kovačević, Kuleša, Lemeš, Lolić, Mahmutović, Mandžić, Mašić, Mehić, Mehmedović, Mehmedović (Silajdžić), Mehanović, Meholjić (Mehanović), Mešić, Mostarac (Dženetić), Muhić (Mujić), Musić, Mustafić, Nuhanović, Nukić, Nukić (Begović), Okanović, Omerović, Osmanović (Kavazović), Osmanović (Selimović), Palalić, Pašagić, Pinjić (Čikarić), Pitarević, Prijepoljac, Ramić, Rustanbegović, Salihović, Selmanagić, Selimović, Siručić (Salihović), Smajlović, Suljić, Sumbulović, Šarvan, Šečić, Šehić, Šolić (Šulić), Špijodić, Tanković, Tepić, Ustić, Uzunović, Vranjkovina, Zildžić, Zimić, Zulo (Agičević).

Only those families who lived in the Sulice settlement in the second half of the 19th century have been researched in this paper. Those are the following families: Abdurahmanovićs (Hadžihafizbegović), Alićs, Aljkanovićs, Avdićs, Bajramovićs (Behramović), Begovićs, Bejans, Bejanovićs, Bektićs, Burićs, Džinovićs, Haskićs, Hodžićs, Huseinovićs, Imširovićs, Kadrićs, Kandžetovićs, Kulešas, Mehanovićs (Kandžetović), Mujkićs, Musićs, Mustafićs (Dervanović), Mustafićs (Spahić), Nuhanovićs, Nukićs, Osmanovićs (Selimović), Pejmanovićs, Sahadžićs, Selimovićs (Huremović), Selimovićs (Kumović), Smajlovićs, Suljićs (Smajić), Šarvans, Šolićs and Špijodićs.

Most male members who had been listed in 1850/51 census in the Sulice settlement had their descendants, either male or female, who continued their family, i.e. genetic lineage, thus preserving their family and genetic heritage. Some families, such as Alićs, Abdurahmanovićs, Haskićs, Kadrićs, Kandžetovićs, Mehanovićs, Nuhanovićs, Selimovićs, etc. were more numerous than others, due to either greater natural increase or less emigration outside the Sulice settlement. However, it was not possible to research the impact of migration on the overall Sulice population growth because it was not a part of the official policy of neither Ottoman nor Austro-Hungarian Empire. On the contrary, the Austro-Hungarian Monarchy made an effort to minimize the extent of Muslim emigration from Bosnia and Herzegovina in the period from 1879 to 1918 because this did not work in its favour considering the commitments it had made during the Berlin Congress in 1878.

It is important to note that most male members of the Sulice settlement families, who had been listed in 1850/51 census, took their family name (last name) at the end of the 19th century or at the beginning of the 20th century because it was mandatory during the Austro-Hungarian occupation of Bosnia and Herzegovina, while during the Ottoman Empire rule it was not. The phenomenon of formation of family names (last names) for the wider area of the Osat region was not specifically researched, thus not in this paper either, because the topic of this paper has been to research the process of formation of the individual families in the Sulice settlement in the second half of the 19th century. Based on this this process it is possible to notice that most families, who have a common ancestor, kept their common family name, i.e. last name.

Key terms: *Bosniak families, families, settlement Sulice, Srebrenica, District, census, census of Adult male's, cadastral district.*

Uvod

Formiranje i razvoj bošnjačkih familija tokom 19. stoljeća na području današnje općine Srebrenica (ranije kaza i kotar) bio je uvjetovan nizom društveno-historijskih i političko-geografskih faktora, s jedne strane, te općim antropogeografskim „zakonitostima“ razvoja određene populacije na nekom području, s druge strane. Ukoliko posmatramo familije kao grupu bližih srodnika, zasnovanu na rodbinsko-tazbinskim vezama i odnosima, onda je uticaj općih društveno-ekonomskih i „geohistorijskih“¹ faktora minimalan, a presudan je uticaj „geokulturnih“² faktora. Jer se brak u prošlosti, pa i danas, uglavnom, sklapao između pripadnika koji dijele (imaju) mnoga zajednička društveno-ekonomska i kulturno-antropološka obilježja. Dakle, teži se što homogenijoj bračnoj zajednici. Glavni cilj ovog rada je istražiti proces formiranja bošnjačkih familija naselja Sulice tokom 19. stoljeća što će biti osnova, preduvjet, njihovog razvoja koji se odvijao do kraja 20. stoljeća. Zbog toga se nismo bavili složenim društveno-ekonomskim i socioekonomskim prilikama koje su, bez sumnje, uticale na nastanak, razvoj i veličinu porodica (familija) naselja Sulice.

Proučavanje nastanka i formiranja familija naselja Sulice tokom druge polovine 19. stoljeća temeljilo se na dva glavna izvora podataka; popisom muškog stanovništva Kaze Srebrenica 1850/51. godine, te prvim upisima vlasnika u zemljišne (gruntovne) knjige Kotara Srebrenica 1894. godine. Djelimično smo koristili i informacije preživjelih potomaka Suličana kako bi smo pojasnili, neke, rodbinsko-tazbinske odnose koji se ne mogu razumjeti iz korištenih historijski izvora. Odabrani period proučavanja nastanka i razvoja familija naselja Sulice, ne znači da se familije nisu i ranije formirale, razvijale,

¹ Misli se kompleksan društveno-historijski razvoj stanovništva u geografskom okruženju.

² Misli se na etničke, vjerske, kulturne, socijalne, običajne i druga društveno-ekonomska obilježja određene populacije u određenom geoprostoru (geografskom okruženju).

selile, odumirale, itd., već znači da smo imali mogućnost taj proces istražiti na osnovu zvaničnih i relevantnih historijskih izvora, odnosno statističkih podataka. Bez obzira na određene manjkavosti Popisa stanovništva iz 1850/51. godine, ipak je to nezaobilazan izvor podataka za proučavanje formiranja i razvoja savremenih bošnjačkih familija bosanskog ejaleta, u ovom primjeru područja općine Srebrenica. Problem predstavlja i to što većina porodica popisanih 1850/51. godine nije imala zajedničko porodično ime, odnosno prezime, a ako su ga i imale, u većini slučajeva isto je promijenjeno krajem 19. stoljeća. Nešto manji problem je bio kod ličnih imena odnosno nadimaka.

Mišljenja smo da ovim radom nije zatvorena ili okončana faza istraživanja familija naselja Sulice, naprotiv, smatramo da je ovo skromni početak za neka nova i studioznija istraživanja ove problematike. Pogotovo, jer ima još izvora podataka iz osmanskog i austrougarskog perioda vlasti u Bosni i Hercegovini, a koje nije bilo moguće koristiti, iz objektivnih razloga.

U zadnjih desetak godina sve je više radova u kojima se istražuju naselja i familije područja općine Srebrenica, a većina tih radova objavljena je u naučnim časopisima „Monumenta Srebrenica; istraživanja, dokumenti, svjedočanstva. Srebrenica kroz vjekove“ i „Baština Sjeveroistočne Bosne“, koje izdaje „JU Zavod za zaštitu i korištenje kulturno-historijskog i prirodnog naslijeđa Tuzlanskog kantona“, u Tuzli. Autori i koautori ovih radova, većinom, su mr. sc. Rusmir Djedović, dr. sc. Adib Dozić, mr. sc. Sead Jahić i mr Kemal Nurkić.

Na kraju, zahvaljujemo se svima Suličanima, širom Bosne i svijeta, koji su nam dali korisne informacije na temu ovog istraživanja, a posebno gospođi Nesibi Husić, rođenoj Alić.

Geografski položaj

Ruralno naselje Sulice je smješteno u jugoistočnom dijelu općine Srebrenica, na udaljenosti oko 25 kilometara od gradskog naselja Srebrenica. Topografski je situirano u gornjem i srednjem, odnosno desnom dijelu sliva Topličke rijeke, a dijelovi naselja (mahale, zaseoci) smješteni su na istočnim i južnim padinama izdužene planinske kose (povijarac) Vijenac, između 500 i 700 metara nadmorske visine. Oblik naselja prilagođen je orografiji terena, odnosno naselje je izduženo u pravcu sjever-jug.³ Naselje je razbijenog tipa, a činili su ga sljedeći zaseoci: Knezovi, Miličevići, Poljak, Stop, Sulice i Šarvani.⁴ Površina katastarske općine Sulice iznosi oko 6,7 km², a od te površine 77,2% je privatno vlasništvo. Poljoprivredno zemljište čini 56,0%, a obradivo 46,3% od ukupne

³ Alija Suljić, *Srebrenica – antropogeografija općine*. Autor, Tuzla 2022, 760. (dalje: A. Suljić, *Srebrenica*).

⁴ *Sistematski spisak naseljenih mjesta Bosne i Hercegovine 1991. godine*, RZS BiH, Sarajevo, 1991. Pored zvanično navedenih mahala mještani su izdvajali i sljedeće mahale naselja Sulice: Jelah, Čair, Gaj, Mahala, Nuhanovići, Palacevina, Pobrđe, Podvoda, Voljevaca i Zobišta.

površine katastarske općine.⁵ Opća gustina naseljenosti u 1991. godini iznosila je 106,3 stan./km², što je znatno više od prosječne gustine naseljenosti općine Srebrenica.⁶ Na osnovu materijalnih dokaza, stećaka⁷, možemo konstatirati da je područje ovog naselja bilo naseljeno u srednjem vijeku.

Popisi stanovništva 1850, 1879, 1885. i 1895. godine

*Popis osoba muškog spola 1850/51. godine.*⁸ U današnje naselje Sulice uključena su tadašnja samostalna naselja: Knezovi, Miličevići, Stanpolje (Poljak) i Sulice. U navedenim samostalnim naseljima, a danas mahalama naselja Sulice, ukupno je popisano 36 kuća (domaćinstava) u kojima je živjelo ukupno 129 osoba muškog⁹ spola, prosječne starosti 23,6. godina (*tabela 1*). Broj kuća (domaćinstava) i muških osoba po zaseocima 1850. godine: Knezovi (3 kuće s ukupno 9 osoba), Miličevići (5 kuća s ukupno 15 osoba), Poljak (12 kuća s ukupno 47 osoba) i Sulice (16 kuća s ukupno 58 osoba muškog spola). Dakle, ukupno je bilo oko 260 osoba oba spola.¹⁰

*Popis stanovništva 1879. godine.*¹¹ Prema rezultatima ovog popisa stanovništva, iz vremena Austrougarske monarhije, u naselju Sulice prisutan je bio 221 stanovnik (110 osoba muškog i 111 osoba ženskog spola). Svi stanovnici bili su Bošnjaci. U naselju je bilo 36 kuća, s 52 stana, a po jednoj kući, odnosno stanu živjela je 6,1, odnosno 4,3 osobe.¹²

*Popis stanovništva 1885. godine.*¹³ U međupopisnom periodu 1879.-1885. godine stanovništvo Sulica poraslo je za 28,5%. Prisutna su bila 284

⁵ „FAO“ projekat, općina Srebrenica, 2004.

⁶ A. Suljić, *Srebrenica*, 760.

⁷ U selu Sulice nalaze se dvije srednjovjekovne nekropole sa stećcima. Na lokalitetu Kamenje nalazi se nekropola sa 21 stećkom (15 sanduka i 6 sljemenjaka) a na lokalitetu Vitez nalazi se nekropola sa 6 stećaka (sljemenjaka). U zaseoku Poljak, lokalitet Gaj, nalazi se nekropola sa 44 stećka (3 ploče, 12 sanduka i 29 sljemenjaka). U zaseoku Stop, lokalitet Kosa, nalazi se nekropola sa 13 stećaka, u obliku sanduka. Š. Bešliagić, *Stećci. Kataloško - topografski pregled*, Sarajevo 1971, 238.

⁸ Statistički podaci popisa muškog bošnjačkog stanovništva Kaze Srebrenica 1850/51. godine objavljeni su, kao tabelarni prilog, u studiji, autora Alije Suljića, pod nazivom: „Srebrenica – antropogeografija općine“, autorsko izdanje, Tuzla, 2022, u „Tabeli: 1850A“, pod nazivom: „Popis muških članova bošnjačkih domaćinstava 1850/51. godine - za područje današnje općine Srebrenica (izvor: BOA, NFS_d 05951, Arhiv Republike Turske, Istanbul). Prijevod mr. Kemal Nurkić“, na stranicama od 944 do 1003. Napomena: Podaci popisa 1850. godine, za naselje Sulice, prikazani su u navedenoj tabeli od 989 do 991 stranice.

⁹ Vojna obaveza muškaraca, muslimana, u osmanskome carstvu, trajala je između 14 i 40 godina starosti.

¹⁰ A. Suljić, *Srebrenica*, 760.

¹¹ Izvor podataka: *Glavni pregled političkog razdijeljenja Bosne i Hercegovine 1879*, Sarajevo 1879, 95.

¹² A. Suljić, *Srebrenica*, 760.

¹³ Izvor podataka: *Štatistika mjesta i žiteljstva Bosne i Hercegovine po popisu naroda od 1. maja 1885*, Sarajevo 1886, 154-155.

stanovnika (144 osobe muškog i 140 osoba ženskog spola). Bošnjaka je bilo 277, a pripadnika grkoistočne hereze bilo je 7 osoba. U naselju je bila 51 kuća u kojoj je živjelo, prosječno 5,6 osoba, odnosno 50 stanova u kojima je živjelo, prosječno 5,7 osoba. Struktura stanovništva prema bračnosti bila je sljedeća: 152 osobe nisu bile u braku, 117 osoba bilo je u braku, a obudovjelo je 15 osoba. U socio-ekonomskom pogledu struktura stanovništva Sulica bila je sljedeća: zemljoposjednici – 2 osobe, zemljoradnici – 32 osobe, kmetovi – 40 osoba, trgovci i obrtnici – 7 osoba, pomoćni radnici (nadničari i sluge) – 6 radnika i izdržavano stanovništvo (žene i djeca) - 197 osoba.¹⁴

*Popis stanovništva 1895. godine.*¹⁵ Ukupni broj stanovnika naselja Sulice smanjio se za 8,8% tokom međupopisnog razdoblja 1885.-1895. godine. Prisutno je bilo 259 stanovnika (134 osobe muškog i 125 osoba ženskog spola). Bile su 252 osobe islamske i 7 osoba pravoslavne konfesije. U naselju je bilo 66 kuća (59 nastanjenih i 7 nenastanjenih) kao i 64 domaćinstva (stanara) koja su brojala, prosječno, 4,0 člana. U socio-ekonomskom pogledu struktura stanovništva Sulica bila je sljedeća: zemljoposjednici – 2 domaćinstva s ukupno 13 članova, slobodni seljaci – 29 domaćinstava s ukupno 134 člana, kmetovi – 6 domaćinstava s ukupno 21 članom, slobodni seljaci (ujedno i kmetovi) – 22 domaćinstva s ukupno 90 članova te jedna osoba iz reda ostalog stanovništva koje privređuje iz poljoprivrede.¹⁶

Tabela 1. *Popis Bošnjaka (muškaraca) 1850/51. godine u naselju Sulice.*¹⁷

Naselje (mahala)	Redni broj domaćinstva (kuće) i članova		Prezime 1850. (“–“ nema prezimena 1850.)	Ime oca	Ime	Godina rođenja	Odnos prema domaćinu (rodbinski i socijalni)	Rastvisina	Opis face
	domaćinstvo	članovi							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Miličević	1.	1.	Šulić	Mustafa	Ibrahim	1820	domaćin	visok	žutih brkova
Miličević	1.	2.	Šulić	Mustafa	Abdulah	1825	njegov brat		
Miličević	1.	3.	Šulić	Mustafa	Abdulgani	1829	njegov brat		
Miličević	1.	4.	Šulić	Mustafa	Ferhat	1827	njegov brat		
Miličević	2.	1.	–	Ibrahim	Mustafa	1819	domaćin	visok	smeđih brkova

¹⁴ A. Suljić, *Srebrenica*, 761.

¹⁵ Izvor podataka: *Glavni rezultati popisa žiteljstva u Bosni i Hercegovini od 22. aprila 1895*, Sarajevo 1896, 354-355.

¹⁶ A. Suljić, *Srebrenica*, 761.

¹⁷ *BOA NFS_d 05951*. Istanbul. Napomena: za dodatno pojašnjenje vidjeti fusnotu broj 6.

Tabela 1. *Popis Bošnjaka (muškaraca) 1850/51. godine u naselju Sulice.*¹⁷

Naselje (mahala)	Redni broj domaćinstva (kuće) i članova		Prezime 1850. ("–" nema prezime 1850.)	Ime oca	Ime	Godina rođenja	Odnos prema domaćinu (rodbinski i socijalni)	Rast- visina	Opis face
	domaćinstvo	članovi							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Miličević	2.	2.	–	Mustafa	Mustafa	1844	njegov sin		
Miličević	2.	3.	–	Mustafa	Alija	1849	njegov sin		
Miličević	3.	1.	–	Husein	Salih	1787	domaćin	visok	sijedih brkova
Miličević	3.	2.	–	Ibrahim	Omer	1844	njegov bratić		
Miličević	3.	3.	–	Džano	Hasan	1831	njegov hizmećar		
Miličević	4.	1.	–	Mustafa	Derviš	1810	domaćin	sred- nji	crne brade
Miličević	4.	2.	–	Derviš	Husein	1844	njegov sin		
Miličević	5.	1.	–	Abdul- Kerim	Alija	1820	domaćin	nizak	smedih brkova
Miličević	5.	2.	–	Alija	Šerif	1845	njegov sin		
Miličević	5.	3.	–	Alija	Hasan	1849	njegov sin		
Stanpolje	1.	1.	Smaj- ić	Mustafa	Zejnil	1805	domaćin	visok	smedih brkova
Stanpolje	1.	2.	Smaj- ić	Zejnil	Hamid	1836	njegov sin		
Stanpolje	1.	3.	Smaj- ić	Zejnil	Ibrahim	1843	njegov sin		
Stanpolje	2.	1.	–	Malija	Osman	1811	domaćin	visok	crnih brkova
Stanpolje	2.	2.	–	Malija	Ibiš	1820	njegov brat		
Stanpolje	2.	3.	–	Malija	Mustafa	1827	njegov brat		
Stanpolje	2.	4.	–	Ibiš	Malija	1846	njegov bratić		
Stanpolje	2.	5.	–	Ibiš	Alija	1848	njegov bratić		
Stanpolje	3.	1.	–	Ismail	Ismail	1820	domaćin	visok	crnih brkova
Stanpolje	3.	2.	–	Ismail	Hasan	1841	njegov sin		
Stanpolje	3.	3.	–	Ismail	Alija	1827	njegov brat		
Stanpolje	3.	4.	–	Alija	Ibrahim	1848	njegov bratić		
Stanpolje	4.	1.	Smaj- ić	Mustafa	Sulejman	1818	domaćin	sred- nji	crnih brkova

Tabela 1. *Popis Bošnjaka (muškaraca) 1850/51. godine u naselju Sulice.*¹⁷

Naselje (mahala)	Redni broj domaćinstva (kuće) i članova		Prezime 1850. ("–" nema prezime 1850.)	Ime oca	Ime	Godina rođenja	Odnos prema domaćinu (rodbinski i socijalni)	Rast- visina	Opis face
	domaćinstvo	članovi							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Stanpolje	4.	2.	Smajić	Sulejman	Mehmed	1833	njegov sin		
Stanpolje	4.	3.	Smajić	Sulejman	Salih	1835	njegov sin		
Stanpolje	4.	4.	Smajić	Sulejman	Sejfulah	1844	njegov sin		
Stanpolje	4.	5.	Smajić	Sulejman	Abdija	1848	njegov sin		
Stanpolje	5.	1.	–	Rustem	Hasan	1775	domaćin	srednji	bijele brade
Stanpolje	5.	2.	–	Hasan	Mujčin	1815	njegov sin		
Stanpolje	5.	3.	–	Mujčin	Ibrahim	1847	njegov unuk		
Stanpolje	6.	1.	–	Jašar	Bekto	1792	domaćin	srednji	žute brade
Stanpolje	6.	2.	–	Bekto	Osman	1827	njegov sin		
Stanpolje	6.	3.	–	Bekto	Hasan	1830	njegov sin		
Stanpolje	6.	4.	–	Bekto	Salih	1837	njegov sin		
Stanpolje	7.	1.	–	Mustafa	Alija	1805	domaćin	visok	crnih brkova
Stanpolje	7.	2.	–	Mustafa	Muharem	1821	njegov brat		
Stanpolje	7.	3.	–	Mustafa	Ahmed	1823	njegov brat		
Stanpolje	8.	1.	Behramović	Abdija	Omer	1831	domaćin	visok	svijetlih brkova
Stanpolje	8.	2.	Behramović	Abdija	Hasan	1834	njegov brat		
Stanpolje	9.	1.	Smajić	Ramazan	Malaga	1797	domaćin	srednji	smedih brkova
Stanpolje	9.	2.	Smajić	Malaga	Mustafa	1827	njegov sin		
Stanpolje	9.	3.	Smajić	Malaga	Rustem	1830	njegov sin		
Stanpolje	10.	1.	–	Ismail	Ramo	1815	domaćin	srednji	žutih brkova
Stanpolje	10.	2.	–	Ramo	Mustafa	1849	njegov sin		
Stanpolje	11.	1.	–	Jašar	Mustafa	1811	domaćin	visok	

Tabela 1. *Popis Bošnjaka (muškaraca) 1850/51. godine u naselju Sulice.*¹⁷

Naselje (mahala)	Redni broj domaćinstva (kuće) i članova		Prezime 1850. ("–" nema prezime 1850.)	Ime oca	Ime	Godina rođenja	Odnos prema domaćinu (rodbinski i socijalni)	Rast- visina	Opis face
	domaćinstvo	članovi							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Stanpolje	11.	2.	–	Mustafa	Alija	1832	njegov sin		
Stanpolje	11.	3.	–	Mustafa	Salih	1835	njegov sin		
Stanpolje	11.	4.	–	Mustafa	Abdija	1843	njegov sin		
Stanpolje	11.	5.	–	Mustafa	Ismail	1847	njegov sin		
Stanpolje	11.	6.	–	Mustafa	Ibrahim	1849	njegov sin		
Stanpolje	11.	7.	–	Alija	Mustafa	1830	njegov bratić		
Stanpolje	12.	1.	–	Mehmed	Imšir	1790	domaćin	srednji	sijedih brkova
Stanpolje	12.	2.	–	Imšir	Mehmed	1822	njegov sin		
Stanpolje	12.	3.	–	Imšir	Šaban	1843	njegov sin		
Stanpolje	12.	4.	–	Imšir	Hasan	1845	njegov sin		
Stanpolje	12.	5.	–	Imšir	Nuko	1849	njegov sin		
Stanpolje	12.	6.	–	Ibrahim	Memiš	1821	njegov hizmećar		
Sulice	1.	1.	–	Mujčin	Memiš	1815	domaćin	visok	smedih brkova
Sulice	1.	2.	–	Memiš	Ibrahim	1845	njegov sin		
Sulice	1.	3.	–	Mujčin	Osman	1817	njegov brat		
Sulice	1.	4.	–	Osman	Redžo	1847	njegov bratić		
Sulice	1.	5.	–	Mujčin	Derviš	1826	njegov brat		
Sulice	1.	6.	–	Derviš	Mustafa	1849	njegov bratić		
Sulice	2.	1.	Hodžić	Mustafa	Mujčin	1815	domaćin	srednji	žutih brkova
Sulice	2.	2.	Hodžić	Mujčin	Ismail	1830	njegov sin		
Sulice	3.	1.	–	Abdija	Mustafa	1808	domaćin	srednji	smede brade
Sulice	3.	2.	–	Jahja	Ibrahim	1765	njegov punac		
Sulice	4.	1.	Haskić	Hasan	Salih	1787	domaćin	srednji	sijedih brkova
Sulice	4.	2.	Haskić	Salih	Omer	1821	njegov sin		

Tabela 1. *Popis Bošnjaka (muškaraca) 1850/51. godine u naselju Sulice.*¹⁷

Naselje (mahala)	Redni broj domaćinstva (kuće) i članova		Prezime 1850. ("–" nema prezime 1850.)	Ime oca	Ime	Godina rođenja	Odnos prema domaćinu (rodbinski i socijalni)	Rast- visina	Opis face
	domaćinstvo	članovi							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sulice	4.	3.	Haskić	Omer	Jusuf	1847	njegov unuk		
Sulice	4.	4.	Haskić	Omer	Mustafa	1849	njegov unuk		
Sulice	4.	5.	Haskić	Imšir	Mahmud	1828	njegov bratić		
Sulice	4.	6.	Haskić	Imšir	Alija	1838	njegov bratić		
Sulice	4.	7.	Haskić	Imšir	Bilal	1843	njegov bratić		
Sulice	5.	1.	–	Behram	Halil	1755	domaćin	srednji	bijele brade
Sulice	5.	2.	–	Halil	Mustafa	1817	njegov sin		
Sulice	6.	1.	Kandžetović	Abdija	Ismail	1809	domaćin	srednji	smedih brkova
Sulice	6.	2.	Kandžetović	Ismail	Alija	1832	njegov sin		
Sulice	6.	3.	Kandžetović	Ismail	Ismail	1842	njegov sin		
Sulice	6.	4.	Kandžetović	Ismail	Šaban	1849	njegov sin		
Sulice	7.	1.	Kandžetović	Abdija	Mehmed	1800	domaćin	srednji	crnih brkova
Sulice	7.	2.	Kandžetović	Mehmed	Abdija	1834	njegov sin		
Sulice	7.	3.	Kandžetović	Mehmed	Memiš	1843	njegov sin		
Sulice	7.	4.	Kandžetović	Mehmed	Hasan	1849	njegov sin		
Sulice	8.	1.	Kandžetović	Hasan	Omer	1795	domaćin	srednji	smedih brkova
Sulice	8.	2.	Kandžetović	Hasan	Osman	1815	njegov brat		
Sulice	9.	1.	Huremović	Selim	Osman	1787	domaćin	srednji	sijedih brkova

Tabela 1. *Popis Bošnjaka (muškaraca) 1850/51. godine u naselju Sulice.*¹⁷

Naselje (mahala)	Redni broj domaćinstva (kuće) i članova		Prezime 1850. ("–" nema prezime 1850.)	Ime oca	Ime	Godina rođenja	Odnos prema domaćinu (rodbinski i socijalni)	Rast- visina	Opis face
	domaćinstvo	članovi							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sulice	9.	2.	Huremović	Osman	Mahmud	1847	njegov sin		
Sulice	9.	3.	Huremović	Osman	Mehmed	1849	njegov sin		
Sulice	10.	1.	Kumović	Selim	Fejzo	1805	domaćin	srednji	sijedih brkova
Sulice	10.	2.	Kumović	Fejzo	Salih	1838	njegov sin		
Sulice	10.	3.	Kumović	Fejzo	Mustafa	1845	njegov sin		
Sulice	11.	1.	Kumović	Selim	Sulejman	1810	domaćin	srednji	smedih brkova
Sulice	11.	2.	Kumović	Sulejman	Ibrahim	1832	njegov sin		
Sulice	11.	3.	Kumović	Sulejman	Ahmed	1849	njegov sin		
Sulice	12.	1.	Spahić	Osman	Mustafa	1770	domaćin	srednji	bijele brade
Sulice	12.	2.	Spahić	Osman	Alija	1795	njegov brat		
Sulice	12.	3.	Spahić	Mustafa	Osman	1825	njegov sin		
Sulice	12.	4.	Spahić	Mustafa	Abdija	1834	njegov sin		
Sulice	12.	5.	Spahić	Alija	Bego	1836	njegov bratić		
Sulice	12.	6.	Spahić	Alija	Ibrahim	1842	njegov bratić		
Sulice	13.	1.	Bejan	Ahmed	Halil	1787	domaćin	srednji	sijede brade
Sulice	13.	2.	Bejan	Halil	Hasan	1815	njegov sin		
Sulice	13.	3.	Bejan	Halil	Ramo	1822	njegov sin		
Sulice	13.	4.	Bejan	Halil	Mehmed	1843	njegov sin		
Sulice	14.	1.	Bejanović	Mustafa	Bešir	1800	domaćin	srednji	žutih brkova
Sulice	14.	2.	Bejanović	Bešir	Ibrahim	1840	njegov sin		
Sulice	14.	3.	Bejanović	Bešir	Memiš	1845	njegov sin		
Sulice	14.	4.	Bejanović	Bešir	Husein	1848	njegov sin		
Sulice	15.	1.	–	Hasan	Mustafa	1808	domaćin	srednji	crnih brkova
Sulice	15.	2.	–	Mustafa	Mustafa	1833	njegov sin	srednji	

Tabela 1. *Popis Bošnjaka (muškaraca) 1850/51. godine u naselju Sulice.*¹⁷

Naselje (mahala)	Redni broj domaćinstva (kuće) i članova		Prezime 1850. ("–" nema prezimena 1850.)	Ime oca	Ime	Godina rođenja	Odnos prema domaćinu (rodbinski i socijalni)	Rastvisina	Opis face
	domaćinstvo	članovi							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sulice	15.	3.	–	Mustafa	Ibrahim	1846	njegov sin		
Sulice	15.	4.	–	Mustafa	Hasan	1848	njegov sin		
Sulice	16.	1.	–	Abdulah	Husein	1815	domaćin	srednji	crnih brkova
Sulice	16.	2.	–	Husein	Mahmud	1837	njegov sin		
Knezovi	1.	1.	–	Omer	Mustafa	1795	domaćin	srednji	sijedih brkova
Knezovi	1.	2.	–	Mustafa	Arif	1825	njegov sin		
Knezovi	2.	1.	–	Salih	Mustafa	1795	domaćin	srednji	žutih brkova
Knezovi	2.	2.	–	Mustafa	Abdija	1835	njegov sin		
Knezovi	3.	1.	–	Osman	Hasan	1805	domaćin	srednji	smedih brkova
Knezovi	3.	2.	–	Hasan	Adem	1836	njegov sin		
Knezovi	3.	3.	–	Hasan	Mustafa	1839	njegov sin		
Knezovi	3.	4.	–	Hasan	Mehmed	1843	njegov sin		
Knezovi	3.	5.	–	Hasan	Sejfo	1847	njegov sin		

Familije naselja Sulice u drugoj polovini 19. stoljeća

Pod pojmom familija podrazumijevamo porodice i pojedince koji imaju zajedničko prezime bez obzira da li među njima ima, ili nema, krvnog srodstva.¹⁸ U seoskim naseljima koja nisu bila izložena značajnijim imigracijama zajedničko prezime podrazumijeva, uglavnom, i krvno srodstvo, tj. zajedničko porijeklo.¹⁹ Bošnjačka imena (prezimana) imaju, uglavnom, orijentalnu imensku osnovu uz česti sufiks *ović* ili *ić*. Istina, ima i imena (prezimana) koja imaju slavensku, ilirsku, germansku, romansku ili neku drugu imensku osnovu.²⁰ Za razliku od

¹⁸ Alija Suljić, Edina Suljić, Bošnjačke familije općine Srebrenica: antropogeografska istraživanja", (I dio), u: E. Mutapčić (ur.) *Baština Sjeveroistočne Bosne*, broj 11. JU Zavod za zaštitu i korištenje kulturno-historijskog i prirodnog naslijeđa Tuzlanskog kantona Tuzla 2019, 52-53. (dalje: A. Suljić, E. Suljić, *Bošnjačke familije općine Srebrenica*).

¹⁹ A. Suljić, E. Suljić, *Bošnjačke familije općine Srebrenica*, 3.

²⁰ *Isto*, 52-53.

ličnih imena, prezimena su kasnijeg porijekla, a kod većine Bošnjaka se formiraju tokom 19. i 20 stoljeća, i uglavnom su naslijeđena po očevoj liniji (patronimici), a rjeđe po majci (matronimici).²¹ Također, prezimena su nastala i po nekim drugim osnovama, na primjer, po zanimanju, porijeklu, mjestu rođenja, prirodnim pojavama i dr.²²

Poimeničnim popisom osoba muškog spola 1850/51. godine u naselju Sulice navode se sljedeća prezimena: *Behramović, Bejan, Bejanović, Haskić, Hodžić, Huremović, Kandžetović, Kumović, Smajić, Spahić i Šulić (tabela 1)*. Poslije gotovo stoljeća i po, tj. 1991. godine, u naselju sulice prisutne su sljedeće familije (prezimana): *Abdurahmanović, Alić, Aljkanović, Avdić, Bajramović, Bektić, Buljubašić, Dudić, Fejzić, Halilović, Hasanović, Haskić, Jusić, Kandžetović, Lemeš, Mašić, Mehanović, Muharemović, Mustafić, Nuhanović, Nukić, Osmanović, Pejmanović, Sahadžić, Selimović, Suljić i Špijodić*.²³

U zemljišnim knjigama za katastarsku općinu Sulice, počev od 1894. godine, navodi se veći broj prezimena, a najčešća su sljedeća: *Abdurahmanović (Hadžihafizbegović), Aljkanović, Avdić, Beganović, Begić, Begović, Bumbulović, Čivić (Rešić), Delić, Džananović, Džanić, Efendić, Fočak, Fržina, Hasanović, Hasić, Husić, Ibišević, Ibrahimović, Idrizović, Imširović, Jahić (Kadrić), Junuzagić, Kadrić, Kovačević, Kuleša, Lemeš, Lolić, Mahmutović, Mehić, Mehmedović, Mehmedović (Silajdžić), Meholjić (Mehanović), Mešić, Mostarac (Dženetić), Muhić (Mujić), Mustafić, Nuhanović, Nukić, Nukić (Begović), Omerović, Osmanović (Kavazović), Osmanović (Selimović), Palalić, Pinjić (Čikarić), Pitarević, Rustanbegović, Salihović, Selimović, Siručić (Salihović), Smajlović, Suljić, Sumbulović, Šečić, Šehić, Špijodić, Tanković, Uzunović, Vranjkovina i Zildžić*.

U ovom radu biće analizirana samo ona prezimena (familije) za koja možemo pouzdano utvrditi da su pripadala porodicama (i pojedincima) koje su bile stalni stanovnici naselja Sulice do kraja 19. stoljeća.

*Abdurahmanovići (Hadžihafizbegović)*²⁴

Begovska familija Abdurahmanovića²⁵ popisana je 1850/51. godine u selu Radovčići, a bila su tri domaćinstva (otac i dva sina) u kojima je ukupno

²¹ Isto, 52-53.

²² Petar Šimunović, *Uvod u hrvatsko imenoslovlje*, Golden Marketing-Tehnička knjiga, Zagreb. 2009, 151-153.

²³ A. Suljić, *Srebrenica*, 767.

²⁴ Begovska familija Abdurahmanovića, pored begovske familije Selmanagića, bila je najvažnija zemljoposjednička familija ovog dijela općine Srebrenica.

²⁵ Vidjeti: A. Suljić, *Srebrenica*, „Tabela: 1850A“: „Popis muških članova bošnjačkih domaćinstava 1850/51. godine - za područje današnje općine Srebrenica (izvor: BOA, NFS_d 05951, Arhiv Republike Turske, Istanbul).“ Prijevod mr. Kemal Nurkić. Podaci popisa 1850. godine, za naselje Radovčići, prikazani su u navedenoj tabeli na 982 i 983 stranici.

živjelo 13 osoba muškog spola, uključujući i pet hizmećara²⁶ (sluge). S obzirom da su imali zemljišne posjede u više naselja na području Kaze Srebrenica, a kasnije Kotara Srebrenica, ali i drugim dijelovima Podrinja, nemamo pouzdane informacije gdje su stalno obitali u drugoj polovini 19. vijeka. U gruntovnim knjigama²⁷ za katastarsku općinu Sulice, 1894. godine, najčešće se pominju kao vlasnici zemljišnih posjeda potomci najmlađeg Ahmedovog sina, Abdurahmana, rođenog 1812. godine, a koji je umro prije 1894. godine. Inače, Abdurahman je bio hadžija i hafiz, pa su neki njegovi potomci, sinovi Rašid-bega, na osnovu tih, ulemskih titula, uzeli prezime Hadžihafizbegović.²⁸ Dakle, Rašid-beg (1848-1921?) i Salih-beg (1852?-1932), sinovi Abdurahman-bega, odnosno njihovi potomci, upisani su kao vlasnici velikog broja katastarskih čestica (nekretnina) na području katastarske općine Sulice. Dok su potomci Rašid-bega, uglavnom, zemlju prodali ili razmijenili, te se odselili u Srebrenicu, jedan od sinova Salih-bega, odnosno njegovi unuci od sina, Ali-bega, nastanili su se u Sulicama. Prema podacima iz grunta, Salih-beg je imao dva živa sina, Aliju (1872?-1936?) i Sulejmana (1895-1975.; živio u Sarajevu) te dvije kćeri; Fatima (1876?-1936?) i Zumra zvana Hava (1915-?). Salih-beg se više puta ženio ili je bio u poligamijskom braku (poluginija). Supruge su mu bile Fatima Hafizović i Haša Efendić iz Potočara, odnosno Srebrenice. Fatima je bila udata za Avdu Kandžetovića iz Sulica, a Zumra za Safeta Mustafića iz Radovčića. Dakle, današnji Abdurahmanovići iz Sulica potomci su Ali-bega, sina Salih-bega i unuka Abdurahman-bega. Ali-beg je imao troje žive djece, od dvije žene; Avdić Malke iz Osatice i Hodžić Rukije, a djeca su Ferid (1898-1945, žrtva terora), Fehim (1902-1990; supruga Muniba Špijodić) i Fatima (1908-1982) koja je bila udata za Osmana Selimovića iz Beširevića.

²⁶ Jedan od hizmećara (sluga, najamni radnik) koji je živio u domaćinstvu Ahmeda, sina Abdurahmana, bio je i Halil, sin Gurde, rođen 1819. godine, predak je (rodočelnik) savremene familije Gurdić iz naselja Radovčići.

²⁷ Kao na primjer u gruntovnim ulošcima broj 61, 62, 63, 64, 65, itd., knjiga 2. *Gruntovnica kotara Srebrenica 1894*, K/O Sulice. Gruntovnica suda, Srebrenica. (dalje: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga br. , uložak br. ..).

²⁸ Dana, 5. februara, 1941. godine, u gruntovnom ulošku broj 443, knjiga 10, za katastarsku općinu Sulice, Kotar (srez) Srebrenica upisani su Alija, Sulejman i Zumra zvana Hava, djeca i hisetari Salih-bega Hadžihafizbegovića, zv. Abdurahmanović, te unuci Salih-bega, od umrle kćerke Fatime; Kandžetović Salih, sin umrlog Avdage, iz Srebrenice, te Haša Ustić, rođena Kandžetović, takođe iz Srebrenice. Salih i Haša Kandžetović su svoje hise prodali Šerifu Dudiću, sinu Ahmeta (brat Pašije Dudić, pranene Alije Suljića). *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 10, uložak br. 443. Kandžetović Salih je ubijen u Zagrebu 1944. godine, a njegova sestra, Haša, koja je bila udata za Vejsila Ustića iz Srebrenice umrla je ubrzo od tuge jer su joj Srbi, naočigled, zaklali muža, Vejsila, 1942. godine.

Alići²⁹

Rodočelnik ove familije je Hasan (1862?-1934), sin Mustafe (1841-1915?) iz Skelana. Naime, Hamšija Nukić, zvana Hamša, kći Nuke, sina Imširovog iz Rulovaca (Tokoljaka), koji je živio u Sulicama, udala se za Mustafu, sina Alije iz Skelana. Poslije kratkog življenja u Skelanima, ubijedila je muža, Mustafu, da dođu živjeti u Sulice, na njenoj materini. Koliko je poznato dobili su samo jedno muško dijete, Hasana, ili je samo on doživio muževno doba. Mustafin sin, Hasan (1862?-1934) dvaput se ženio, te s obje žene izrodio ukupno 14-ero djece, po sedmero sa svakom. Prva žena bila je Bahata Haskić iz Sulica, a druga Hasiba Nuhanović iz Peći. Djeca iz prvog braka rađana su između 1880. i 1905. godine, a djeca iz drugog braka rađana su između 1914. i 1934. godine.³⁰

Djeca koju je Hasan rodio s Bahtom Haskić su: Abid³¹ (1885?-1918, ubice, komite; supruga Merka Okanović iz Gladovića), Bida (1888-1959) bila udata za Saliha Zimića iz Peći, Bego (1886-1944) bio oženjen Hankom Bektić iz Karačića, Timka (1898-1961) bila za Begom Mehmedovićem, zvanim Revonjić iz Dobraka, Mujo (1902-1965) bio oženjen Arifom Hasanović, zvanim Hodžić iz Osmača, Rahman-Ramo (1905?-1945; žrtva terora) bio oženjen Đulsom Salihović iz Klotijevca te kćerka Šemsa (1905-1952) bila za Hasanom Zimićem iz Peći.

Djeca Hasanova iz drugog braka su: Ahmo, Abid, Adem, Abida, Rašo, Asim i Haso. Svi su umrli prirodnom smrću.

Aljkanovići

Pretke, odnosno rodočelnike familije Aljkanović nije moguće, bez sumnje, povezati s popisom muških osoba iz 1850/51. godine. Upoređujući podatke iz prvih upisa u gruntovne knjige za Kotar Srebrenica iz 1894. godine, te podatke popisa muškinja, iz 1850. godine, dolazimo do, najvjerojatnijeg, odnosno mogućeg pretka familije Aljkanović koji je živio u kući broj 3. u današnjoj mahali, Poljak, a tada samostalnom naselju Stanpolje. To je Alija, sin, Ismailov, rođen 1827. godine (*tabela 1.*). U više gruntovnih knjiga odnosno zemljišnih uložaka za katastarsku općinu Sulice, Kotara Srebrenica za 1894. godinu, upisani su nasljednici Aljkanović Alije, odnosno njegova dva sina, Ibrahim (1848-1915?, ako je gore navedena pretpostavka tačna!) i Jusuf (1852?-

²⁹ Potomci Hasana Alića kasnije su se naselili u mahale Knezovi i Poljak. Prema predaji Hasan je umro, 1934. godine, par mjeseci prije rođenja njegovog posljednjeg sina, Hase.

³⁰ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga br. 5, uložak br. 218.

³¹ Abidov sin, Osman (1910?-1945) ubijen je tokom Drugog svjetskog rata, a supruga mu Bahta Porobić iz Urisića.

1931?), te kći Đulsa³² (1855?-1919?)³³ koja je bila udata za Mehmeda Šehića iz Peći.³⁴ Braća, Ibrahim i Jusuf, bili su oženjeni iz naselja Peći s dvjema rodicama, možda sestrama, prezimena Bumbulović, Pemba i Mejra. Prema podacima iz grunta (uložak br. 18, knj. 1), Ibrahim je imao šestero djece: Huso (1885?-1948) oženjen Abidom Ramić (Osmanović) iz Beširevića; Smail (1890?-1918?) nemamo pouzdanih informacija o njemu; Zaim (1896?-1945?) oženjen Fatimom Pejmanović iz Sulica; Zejna (1894?-?) bila za Begom Kalićem iz Beširevića; Aiša (1902?-1921?) i Hašija (1908?-?) bila za Omom Hajdarevićem iz Žabokvice. Mlađi Ibrahimov brat, Jusuf, imao je dvoje žive djece: Aljo (1890?-1948) koji je bio oženjen Nurom Hrustić iz Beširevića i kćer, Hava (1894?-1919?).

*Avdići*³⁵

Prema raspoloživim podacima iz popisa muškinja 1850/51. godine, te prvih upisa u gruntovne knjige³⁶ Kotara Srebrenica, 1894. godine, možemo, s velikom pouzdanošću, reći da je predak ove familije Alija, sin Abdul Kerima, rođen 1820. godine u današnjem zaseoku Miličevići, a tadašnjem samostalnom naselju. Dakle, 1850. godine, u kući broj 5., pored navedenog Alije, popisani su i dvojica njegovih sinova; Šerif, rođen 1845. godine, te Hasan, rođen 1849. godine (*tabela 1.*). Alija je umro, oko 1909. godine, a naslijeđuju ga, pored hudove, Mejre Begović zvane Nukić, još i sin, Salih (1870-1927) koji je bio oženjen Kadom³⁷ Burić iz Osmača, te kćerka, Javra (1868?-1944?) koja je bila za Rešom Hukićem iz Osmača. Nemamo informacije o Šerifu i Hasanu, dvojici Alijinih sinova koji su popisani 1850. godine. Možda su žrtve kuge koja je harala ovim područjem 1855-65. godine. Takođe, Alija je imao i sina Ibrahima (1862?-

³² Đulsa nije imala djece s Mehmedom Šehićem, ali je možda imala djecu iz ranijih brakova, s obzirom da je u gruntu, 1919. godine, pored brata, Jusufa i bratića od umrlog Ibrahima, naslijeđuju još i Nuhanović (Halil) Rašid (1870?-1942?) te Merjema Beganović iz Peći, koja je bila udata za Mustafu Džananovića iz Pribidola. *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1., uložak 18.

³³ Napomena: upisi u gruntovne knjige tokom trajanja Prvog svjetskog rata, te par godina nakon toga, ne mogu biti pouzdana informacija da je neka osoba umrla u toj godini u kojoj su upisani njegovi nasljednici, odnosno uknjiženo vlasništvo hisetara (osobe koje imaju pravo na udio u imovini/zaostavštini umrlog). Podjela zaostavštine iza umrlog i njena uknjižba u gruntovne knjige može se obaviti, što je čest slučaj, i nekoliko godina poslije njegove smrti. Zbog toga, godine smrti osoba, umrlih ili stradalih prije 1946. godine, treba uzeti s rezervom, osim ako za to postoje nepobitni dokazi. Okvirne godine trajanja života pojedinih osoba navodimo da bi se uspostavio vremenski kontinuitet između srodnika, posebno u pobočnom i uzlazno-silaznom srodstvu.

³⁴ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 18.

³⁵ Avdiće su nazivali i Šepurović (Vidi: A. Suljić, S. Jahić, M. Avdić, (2020) „Bošnjačke familije Osmača u drugoj polovini 19. vijeka“, u: E. Mutapčić (ur.) *Baština Sjeveroistočne Bosne.*, broj 12, JU Zavod za zaštitu i korištenje kulturno-historijskog i prirodnog naslijeđa Tuzlanskog kantona, Tuzla 2020, :269) mada nam nije poznato do kada se taj naziv za tu familiju zadržao.

³⁶ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 2, uložak br. 58.

³⁷ Prvi brak s Abdurahmanom Haskićem iz Peći.

1900?), ali poslije 1894. godine nema nikakvih informacija o njemu. Dakle, današnji Avdići iz Sulica svi su potomci Saliha, sina Alije.

Bajramovići (Behramović)

Današnja familija Bajramovići potiče od dva brata, sinova mula Abdulaha, Omera³⁸ (1831-1891?) koji je bio oženjen Fatimom Šarvan³⁹ iz Sulica i Hasana (1834-1900). Popisani su 1850/51. godine u selu Stanpolje (danas, mahala Poljak) u kući broj 8., pod prezimenom Behramović (*tabela 1.*). Prema prvim upisima u gruntovne knjige⁴⁰ za katastarsku općinu Sulice, 1894. godine, iza umrlog Omera, ostala su tri živa sina: Omer (1853?-1920?) koji je bio oženjen Đulijom-Vranja Muminović zvanim Ajnić; Salih (1860?-1897.) za kojeg nemamo informacije o potomcima i Mustafa (1865?-1926?) koji je bio oženjen Hankom, nepoznatog prezimena i porijekla. Iza mlađeg Omerovog brata, Hasana⁴¹, ostalo je troje žive djece: Avdo (1870-1944; teror) koji je bio oženjen Šerifom Ibišević iz Radovčića; Emka-Keva (1873?-?) koja je bila za Salkom Muminovićem iz Osatice, u prvom braku s Veizom Pitarevićem iz Peći, te Umija (1880?-?) koja je bila za Mujom Sumbulovićem⁴² (Junuzagić) iz Peći, a prvi brak s Jakubom Imširevićem iz Tokoljaka.

Omerov sin, Omer, sa suprugom Đulijom Muminović (Ajnić) rodio je veći broj djece, ali je preživjelo sedmero: Ibran⁴³ (1880-1964), druga supruga, Fatija Bumbulović iz Peći; Mehan (1883-?); Fatima (1888-1960), suprug Alija Malagić, Dobrak; Salih (1890?-1945; teror), supruga Fatima Mujić, Sulice; Rašid (1895?-1935?), supruga Ajka⁴⁴ Bumbulović z Peći; Mustafa (1898-1943; teror), supruga Fatima Abdurahmanović (Hadžihafizbegović) iz Sulica; Hasiba (1901-1961), bila za Hasanom Nuhanovićem iz Sulica. Omerov sin, Mustafa, sa suprugom Hankom, imao je jedno živo žensko dijete, Mejra (1888-1988) koja bila za Mustafom Selimovićem iz Sulica. Hasanov sin, Avdo, imao je dvoje žive

³⁸ Omer je bio svijetlih brkova i visokog rasta.

³⁹ Možda je mahala Šarvani dobila ime (antroponim) po izumrloj familiji Šarvan. Jedina osoba koja se pominje pod prezimenom Šarvan je Fatima. Nije nam poznato da se, danas, bilo koja familija iz Sulica, pored zvaničnog porodičnog (familijarnog) imena, naziva i Šarvani.

⁴⁰ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 17.

⁴¹ U gruntovne knjige uvedeni 1901. godine. Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1., uložak 17.

⁴² Junuzagići i Sumbulovići su jedna loza, aginska porodica, a potiču od Junusa odnosno njegovog sina Sulejmana iz Kolara (Rešagića) danas naselje Kalimanići. Sulejman je rođen 1805. godine, žutih brkova i visokog rasta. Prema popisu 1850/51. godine imao je šest sinova: Alija (r. 1830); Redžo (r. 1837), kasnije nazvana Rešaga, a njegovi potomci nazivani su Rešagići; Ibiš (r. 1840); Salih (r. 1843); Omer (r. 1845) i Mehmed (1846). Redžini potomci, zvani Rešagići, uzeli su prezime Junuzagić, prema pretku Junusu uz sufiks *-agić*, a neki od Sulejmanovih sinova ili unuka (Osman) koji je rođen poslije 1851. godine, uzeo je prezime Sumbulović, prema nadimku Sulejmana, Sum(bo/ul). Vidjeti podatke popisa 1850/51. godine, za naselje Kolari, koji su prikazani u tabeli „1850A“ na strani 957. u: A. Suljić, *Srebrenica*.

⁴³ Prva supruga, Pemba Smajlović iz Tokoljaka, umrla oko 1950.

⁴⁴ Poslije smrti muža, Rašida, ponovo se udala u Urisiće, za Uzeira Suljića, sina Hasanovog, s kojim je rodila troje djece.

djece, rođenih poslije 1900.-te godine, sina Hakiju, oženjen Abidom Omerović (Bijelić) iz Rađenovića i kćer, Zadu, udata za Muju Bektića iz Peći.

Begovići

Na osnovu raspoloživih informacija ovu familiju, uzlazno, nije bilo moguće povezati s odgovarajućom porodicom koje su popisane 1850/51. godine na području današnjeg naselja Sulice. Podatke za ovu familiju imamo samo na osnovu upisa u gruntovnicu⁴⁵ Kotara Srebrenica 1894. godine, a kao vlasnici nekretnine navedeni su: Mehmed, sin umrlog Avde (1865?-1921?), bez potomaka, zatim njegova sestra, Saliha (1870?-1907, umrla na porodu kćerke, Salihe) koja je bila udata za Mehmeda-Mehu Muhića iz Radovčića, te njihova mati, hudova iza umrlog Avde, Nazija Selimović iz Sulica.

Bejan(i)

Članovi ove porodice popisani su u Sulicama, kuća broj 13, a bile su ukupno četiri osobe muškog spola. Muški članovi domaćinstva Bejan Halila, sin Ahmeda, rođenog 1787. godine; srednjeg rasta i sijede brade, bila su tri njegova sina: Hasan (r. 1815), Ramo (r. 1822), po zanimanju vojnik, te Mehmed (r. 1843), (*tabela 1*). S obzirom da je Halil dobio kasno djecu, za pretpostaviti da je i on bio vojnik. Nemamo nikakvih informacija za ovu porodicu poslije popisa 1850/51. godine.

Bejanovići

Porodica Bejanovići živjela je, takođe, u Sulicama, kao i Bejani, u susjednoj kući, broj 14. Za pretpostaviti da su bili u srodstvu. Osnivač domaćinstva bio je Bešir, sin Mustafe, rođen 1800. godine, a bio je srednjeg rasta i žutih brkova. Ostali muški članovi njegovog domaćinstva bila su mu tri sina: Ibrahim (r. 1840), Memiš (r. 1845) i Husein (r. 1848), (*tabela 1*). Za pretpostaviti da je i on bio vojnik s obzirom na malodobnu djecu koju je imao u poznim godinama života. Pored muške djece, Bešir je imao i tri kćeri; Hana (1830?-1900?), bila za Ibrahimom Memićem iz Ljeskovika, Hurma (1850?-1922?), bila udata za Mustafu Dervanovića iz Sulica i Fatima (1852?-1915?), bila za Hasanom Mehanovićem iz Sulica.

Bektići

Bektići su potomci Jašara, odnosno njegovog sina, Bekte, rođenog 1792. godine. Bekto je bio prosječnog rasta i žute brade. Bekto i njegova tri sina živjeli su u naselju Stanpolje, današnja mahala Poljak, u kući broj 6. (*tabela 1*). Bektini

⁴⁵ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 2, uložak br. 55.

sinovi su: Osman, rođen 1827. godine, Hasan, rođen 1830. godine i Salih, rođen 1837. godine. Prema podacima iz gruntovnih upisa⁴⁶, Bekto je imao i jednu kćerku, Hurmu (1845?-1899?) koja je bila udata za Hasana Džanića iz Peći, te sa njim imala dvoje žive djece. Sina, Mehmeda (1870?-1920?) koji je bio oženjen Fatimom Ćumurović iz Osmača, te kći, Hanka (1873?-1904?) koja je bila udata za Šabana Bumbulovića iz Peći.

Najstariji Bektin sin, Osman (1827-1888?) bio je oženjen Đulijom Suljić iz Sulica, te s njom imao dvoje žive djece, sinove, Saliha⁴⁷ (1870?-1920?), koji nije imao živih potomaka, te Mustafu (1880?-1948?), koji je bio oženjen Malkom Selimović iz Peći. Današnji Bektići iz Peći su, u stvari, Mustafini potomci.

Srednji Bektin sin, Hasan (1830-1891?) imao je četvero žive djece.⁴⁸ Sinove: Bećira (1868?-1918?), Sumbula (1865?-1909?), oženjen Pašijom Bećirović (Klikić?) i Aliju (1870?-1930?) koji se oženio svojom snahom, hudova Sumbula, Pašijom Bećirović, te kćer, Mejru (1874?-?). Za trećeg Bektinog sina, Saliha (1837?-?) nema informacija poslije popisa 1850/51. godine.

Djeca Bećirova su: Salih (1890?-?) i Raza (1893?-1944?) u prvom braku s Hasanom Purtićem (Fržina) iz Radovčića, a drugi brak s Mujom Hasanovićem iz Tokoljaka.

Sinovi Sumbulovi, a unuci Hasanovi, su: Atif (1888-1948), oženjen Eminom Begić iz Pribidola, Fejzo (1890-1945?), oženjen Hurijom Ramić iz Žepe, Abid (1894-1944?) i Hasan (1897-1943?). Djeca Alije, a unučad Hasana, su: Ibrahim, Hanka i Hiba.

Burići

Ova familija⁴⁹ popisana je 1850/51. godine u naselju Nogačevići, selo južno od Sulica, a bile su četiri osobe muškog spola koje su živjele u kući br. 3. Muški članovi domaćinstva, pored Omera, sina Omerova, rođenog 1790. godine; prosječnog rasta i sijede brade, bili su još i njegov sin, Ferhat, rođen 1820. godine, te njegova dva unuka, sinovi Ferhatovi; Mustafa, rođen 1848. i Omer, rođen 1849. godine. Ferhat je imao i kćerku, Hanifu (1860?-1906?) koja je bila udata za Hamzu⁵⁰ Musića (1860?-1919?) koji je, navodno, porijeklom iz Starog

⁴⁶ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 3, uložak br. 91.

⁴⁷ Salih i Mustafa kupuju nekretninu 1912. godine, a ona 1922. godine, po nasljednom pravu, prelazi na Mustafu, brata mu. Vidi: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 8, uložak br. 342.

⁴⁸ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 3, uložak br. 91.

⁴⁹ Vjerovatno su u srodstvu s familijom Burić na Osmačama. Statistički podaci popisa muškog, bošnjačkog, stanovništva Kaze Srebrenica 1850/51. godine objavljeni su u: A. Suljić, *Srebrenica: „Tabela: 1850A“: „Popis muških članova bošnjačkih domaćinstava 1850/51. godine - za područje današnje općine Srebrenica (izvor: BOA, NFS_d 05951, Arhiv Republike Turske, Istanbul)“*. Prijevod mr. Kemal Nurkić. Podaci popisa 1850. godine, za naselje Nogačevići, prikazani su u navedenoj tabeli na 968 stranici.

⁵⁰ Druga supruga, Hamze, bila je Behara Hamzić. Nema informacija da su imali djece.

Teočaka, a na području Osata bio je neki službenik. Ferhatov sin, Omer⁵¹ (1849-1902?) bio je oženjen Garom Idrizović iz Klotijevca, s kojom je imao troje žive djece; dvije kćeri i jednog sina - Rašida (1890-1920?) koji je bio oženjen Begušom Selimović iz Sulica, a koja se poslije njegove smrti preudala u Moćevice, u familiju Šečić. Kći Fatima (1892?-1906?) umrla dječijem uzrastu, dok se mlađa kći, Kada (1894?-1960) udala za Abdurahmana Haskića iz Peći.

Džinovići

Nemamo informacije o daljem porijeklu familije Džinović, a rodočelnik je Osman (1870?-?) koji je bio oženjen Rahimom Grahić, nepoznatog porijekla. Osman je imao samo jedno živo, muško dijete, Muju (1903-?) koji je bio oženjen Hasnom Malagić iz Dobraka. Mujo i Hasna ima li su dvoje žive djece; kćer, Mušku i sina, Atifa, žrtvu genocida (1939-1995) koji je bio oženjen Mevkom Čević iz Kalimanića.

Haskići

Ova familija živjela je u Sulicama, kuća broj 4., a bilo je sedam muških članova domaćinstva, Saliha, sina Hasanova, rođenog 1787. godine, prosječnog rasta i sijedih brkova. Pored Saliha, popisan je i njegov sin, Omer, rođen 1821. godine, te njegova dva unuka, sinovi Omerovi; Jusuf, rođen 1847. godine i Mustafa, rođen 1849. godine. Također, u Salihovom domaćinstvu živjela su i njegova tri bratića, sinovi umrlog Imšira; Mahmud, rođen 1828. godine, Alija, rođen 1838. godine i Bilal, rođen 1843. godine (*tabela 1*).

Omer je imao još djece koju je dobio poslije popisa 1851. godine, a jedno od njih je i Husein (1855?-1916?) koji je bio oženjen Fatimom Delić iz Osmača. Huseina, 1916. godine, pored hudove, Fatime, naslijeđuju⁵² sinovi, Salih (1881-1953), supruga Hata Okanović iz Gladovića, Husein (1901-1973), supruga Refija Smajlović iz Višegrada, te kći, Gara (1885-1929) koja je bila udata za Saliha Nukića iz Sulica. Stariji Omerov sin, Mustafa, imao je dva sina; Ibrahima i Huseina, koji su rođeni poslije 1870. godine, ali o njima nema informacija poslije 1901. godine.

Do kraja 19. vijeka preživjelo je i dvoje djece Alije, sina Imšira, Mustafa (1865?-1920?) koji je bio oženjen Merkom Mehanović iz Sulica, te kćerka, Rukija (1868?-1910?) koja 1898. godine prodaje svoje hise bratu.⁵³ Mustafu naslijeđuju⁵⁴, 1922. godine, petero djece, četiri kćeri i jedan sin. Kćeri su: Hata (1888?-1923?), neudata?; Šerifa (1890?-1928?), bila udata za Derviša Derviševića iz Blažijevića, bez živog potomstva; Šema (1893-1981), bila za

⁵¹ Upisan 1894. kao vlasnik više nekretnina. Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 44.

⁵² *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 2, uložak br. 50.

⁵³ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 2, uložak br. 49.

⁵⁴ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 2, uložak br. 49.

Mehanom Selimovićem iz Beširevića i Rahima (1900-1984), bila za Ikanom Nukićem iz Sulica. Mustafin sin, Ibrahim (1897?-1945; teror?), bio oženjen Fatijom Alić iz Sulica.

Hodžići

Porodično domaćinstvo Hodžić, u kojem su popisane dvije osobe muškog spola, sačinjavali su Mujčin, sin Mustafe, rođen 1815. godine, prosječnog rasta i žutih brkova, te njegov sin, Ismail, rođen 1830. godine (*tabela I.*). Pored sina, Ismaila, Mujčin je imao i dvije kćeri, Ajku⁵⁵ (1835?-1908?) koja je bila udata za Aliju Kandžetovića, te Mejru⁵⁶ (1840?-1901?) koja je bila za Alijom Mujkićem iz Sulica, a prije toga sa Sulejmanom Kadrićem iz Sulica. Ismailova djeca su: Hasan (1868?-1902?), bio oženjen Aišom Kandžetović, Ifeta (1874?-1918?), bila za Abdulahom Dervanovićem (Mustafić) iz Sulica, te Ibrahim (1880?-1917?) za kojeg nemamo informacije o bračnom statusu.

Huseinovići

Za ovu familiju imamo samo šture informacije iz upisa u gruntovne knjige, 1906. godine, kada Began (1870?-1908), sin Huseina, kupuje livadu pod nazivom Čair, koja je mirijsko (državno) zemljište, a već ga 1908. godine naslijeđuje njegova hudova, Cura Kadrić iz Sulica.⁵⁷

Imširovići

Osobe muškog spola ove porodice popisni su 1850/51. godine u kući broj 12, u naselju Stanpolje, a danas mahala Poljak, kao članovi domaćinstva Imšira, sina Mehmeda, rođenog 1790. godine, koji je bio prosječnog rasta i sijedih brkova. Imšir je imao četiri sina: Mehmed, rođen 1822. godine, Šaban (1843-1891?), Hasan, rođen 1845. godine i Nuko, rođen 1849. godine. Član Imširovog domaćinstva bio je i njegov hizmećar (sluga) Memiš, sina Ibrahimov, koji rođen 1821. godine.

Od svih Imširovih sinova, samo se pominje Šaban, odnosno njegove dvije kćeri koje su upisane u gruntovnici⁵⁸ Kotara Srebrenica 1894. godine. Šabanova kći, Aiša (1865?-1914?) bila je udata za Ramu Osmanovića iz

⁵⁵ Upisana je u gruntovnici, 1894. godine, kao hudova od Alije Kandžetovića. Vidi: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 38.

⁵⁶ Prvim upisom u gruntovne knjige, Kotara Srebrenica, 1894. godine, Mejri je uknjiženo nekoliko zemljišnih čestica, koje 1902. godine naslijeđuju njena djeca iz prvog braka, sinovi Sulejmana Kadrića: Ahmet, Fejzo, Ibrahim i malodobni Jusuf. Pored navedenih, hisetari su još i malodobni Zajko Mujkić, sin Alije, te njen suprug, Alija Mujkić, sin Omera, svi iz Sulica. Vidi: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 35.

⁵⁷ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 8, uložak br. 318.

⁵⁸ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 2, uložak br. 65.

Tokoljaka, dok za mlađu Šabanovu kćer, Fatimu (1872-?), poslije navedenog upisa u grunt nemamo informacije.

Kadrići

Preci ove familije popisani su 1850/51. godine u tadašnjem naselju Bukovik⁵⁹, a danas mahala samostalnog naselja Peći. S obzirom da su Peći i Sulice susjedna naselja, moguće da su Kadrići⁶⁰ imali posjede u oba naselja koji su kasnijim teritorijalnim ustrojem pripali naselju Sulice. U kući broj 1. živjela je porodica muhtara (starješine sela) Ibrahima, sina Kadrije, rođenog 1800. godine; bio je visok i žutih brkova. Ostali muški članovi ovog domaćinstva bila su četiri Ibrahimova sina: Sulejman (1832-1891?), Alija, rođen 1837. godine, Mustafa, rođen 1842. godine i Mehmed, rođen 1849. godine.

Već smo ranije napomenuli da je Sulejman Kadrić bio oženjen Mejrom Hodžić iz Sulica i da je s njom imao četvero žive djece.⁶¹ Sulejman je umro prije sastavljanja gruntovnih knjiga za Kotar Srebrenica, 1894. godine, a hudova Mjera Hodžić preudala se za Aliju Mujkića (1848?-1918?), sina Omerova iz Sulica (Peći?). Najstariji Sulejmanov i Mejrin sin, Ahmet (1868?-1903?), bio je oženjen Hadžirom Dervišević iz Ljeskovika, koja će se poslije Ahmetove smrti preudati za djevera, Fejzu Kadrića (1870?-1917?), te sa njim imati dvoje žive djece; Đulsu i Timku, rođene poslije 1900.-te godine. Pored Ahmeta i Fejze, pominje se i malodobni Jusuf (1880?-1902?) koji se nije ženio, te njegov stariji brat, Ibrahim (1874?-?), koji je bio oženjen Hanom Smajić (Zlatkić) iz Tokoljaka, ali o njemu poslije 1900.-te godine nemamo nikakvih informacija. Ahmetova djeca, s Hadžirom Dervišević su⁶²: Mejra (1890?-1966?) koja je bila za Mehom Smajićem iz Tokoljaka; Suljo (1892?-1918?), neoženjen; Emin (1895?-1919?), neoženjen; Abdurahman (1897?-?) i kći, Huriya (1900?-?).

⁵⁹ Izvor: A. Suljić, *Srebrenica*: „Tabela: 1850A: Popis muških članova bošnjačkih domaćinstava 1850/51. godine - za područje današnje općine Srebrenica (izvor: BOA, NFS_d 05951, Arhiv Republike Turske, Istanbul).“ Prijevod mr. Kemal Nurkić. Napomena: Podaci popisa 1850. godine, za naselje Bukovik, prikazani su u navedenoj tabeli na 975. stranici.

⁶⁰ Današnja familija Kadrić iz naselja Peći, potomci su Ibrahima, samo ne znamo da li njegovog sina ili unuka, Kasima.

⁶¹ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 35.

⁶² *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1., uložak br. 35. Napomena: svi Kadrići, potomci Mejre Hodžić, 1908. godine, svoje hise, diobenim ugovorom, prepuštaju Zajki Mujkiću, sin Alije i Mejre Hodžić iz drugog braka.

*Kandžetovići*⁶³

Familija Kandžetović bila je među brojnijim u Sulicama sredinom 19. stoljeća, a pod ovim prezimenom popisani su u tri kuće (*tabela 1.*).⁶⁴ U kući broj 6. popisani su sljedeći, muški, članovi domaćinstva Ismaila, sina Abdije, rođen 1809. godine, prosječnog rasta i smeđih brkova; Alija, rođen, 1832. godine, Ismail, rođen 1842. godine i Šaban, rođen 1849. godine, svi sinovi Ismailovi.

U kući broj 7. popisani su muški članovi domaćinstva Mehmeda, sina Abdije, rođen 1800. godine, prosječnog rasta i smeđih brkova. Abdija, rođen 1834, Memiš, rođen 1843. godine i Hasan, rođen 1849. godine, svi sinovi Mehmedovi.⁶⁵

U kući broj 8. popisana su dva brata, sinovi Hasanovi; Omer, rođen 1795. godine, prosječnog rasta i smeđih brkova i njegov brat, Osman, rođen 1815. godine. Nema nikakvih informacija u gruntovnim knjigama o Omeru i Hasanu.

Prvim upisom u gruntovnici⁶⁶ Kotara Srebrenica 1894. godine, upisan je kao vlasnik nekretnine Kandžetović (Husein) Mahmut (1837-1918?) koji je bio oženjen Dudom Mustafić (Katanić) iz Radovčića. Mahmuta 1920. godine naslijeđuju sedmero djece, koja su bila živa navedene godine. Kćerke: Šemsa-Šema⁶⁷ (1868?-1936?) udata za Bećira Meholjića (Mehanović) iz Osatice; Hatidža (1872?-1921) udata za Smaila Smajića iz Tokoljaka; Hava (1888?-1936?) bila za Mustafom Meholjićem (Mehanović) iz Osatice, ali bez djece, jer je naslijeđuje brat, Ibrahim. Sinovi Mahmutovi su: Husein⁶⁸ (1871?-1922?) bio oženjen Umkom Smajić iz Tokoljaka; Nazif⁶⁹ (1873?-1918?) bio oženjen Ifetom Hodžić iz Sulica, koja se preudala za Abdulaha Dervanovića (Mustafić);

⁶³ Navodimo ranije iznesenu informaciju da su Kandžetovići iz Sulica i Halilovići (Čehajići) iz Klotijevca, od dva brata (Hasan zvani Kandžet i Halil), koja su živjela u užičkoj nahiji u 18. stoljeću. Vidjeti: (A. Suljić, H. Hasanović, E. Osmanović, Bošnjacke familije naselja Ljeskovik u drugoj polovini 19. stoljeća, *Historijski pogledi*, vol. III, no. 3, Tuzla 2020, 91, fusnota br. 75 (<https://doi.org/10.52259/historijskipogledi.2020.3.3.72>). Napomena: u drugoj polovini 19. vijeka bile su dvije Kandžetovičke, Hanifa i Merka, udate u familiju Halilović iz Klotijevca. Istina, šerijatski je to moguće od četvrtog koljena, ali Bošnjaci nisu to praktikovali, osim u rijetkim prilikama, u vezi naslijeđa (imovine). Narodno pravilo je bilo: „dokle god znaš nabrojati/navesti uzlaznu i pobočnu lozu svoje familije, da se ne ženiš/udaješ u tu familiju.“

⁶⁴ Moguće je da je od familije Kandžetović i imam u ovom selu, mula-Husein, sin Abdulaha, rođen 1815. godine, živio u Sulicama, kuća br. 16., sa svojim sinom, Mahmudom, rođenim 1837. godine, iako tada nije navedeno njegovo prezime. Ovo bi trebalo dodatno istražiti, iako raspoloživi podaci na to ukazuju.

⁶⁵ Mehmedovi potomci su uzeli prezime Mehanović, prema njegovom nadimku, Mehan, pa će biti obrađeni pod tim prezimenom.

⁶⁶ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 34.

⁶⁷ Prvi brak, Ibrahim Delić, Osmače, sin, Atif, rođen oko 1888.

⁶⁸ Mahmutov sin, Husein i njegova supruga, Umka Smajić, imali su četvero žive djece. Raifa, suprug Bego Mandžić iz Gladovića; Hilda, suprug Alija Mujčić iz Rakovca; Alija, supruga Hanija Hasanović, Pirići; Ahmo, supruga Fatija Bektić, iz Karačića.

⁶⁹ Mahmutov sin, Nazif sa suprugom Ifetom Hodžić, imao je troje žive djece, tri sina: Mustafa, supruga Umka Selimović iz Beširevića; Abdulah, supruga Bahta Mandžić iz Gladovića i Hakija (1910-1944., ubijen u Travniku) supruga, Hasiba Avdić iz Osatice. Napomena: Mandžić Bahta (roditelji, Medo i Fatima Sejdinović) je praunika Šabana Suljića iz Urisića, šukundjed Alije Suljića, koautora ovog rada.

Ibrahim⁷⁰ (1874-1948) koji je bio oženjen Havom Meholjić (Mehanović) iz Osatice; Avdo (1880?-1930?) koji je bio oženjen Fatimom Abdurahmanović (Hadžihafizbegović) iz Sulica.

Od potomaka Ismaila (kuća br. 6.) potomstvo su imali Alija (1832-1888?) koji je bio oženjen Ajkom Hodžić iz Sulica, te Ismail (1842-1891?) koji je bio oženjen Havom Zulo (Agičević). Nema informacija o trećem sinu, Šabanu (1849-1856?). Ismailov i Have Zulo sin, Mustafa (1868?-1898?) nije imao potomaka. Ismailov sin, Alija, sa suprugom, Ajkom Hodžić, imao je troje žive djece: Husein (1868?-1902?) koji nije imao potomaka; Behara (1870?-?) koja je bila za Sejdom Šabanovićem iz Radovčića; Hanifa (1873?-1920?) koja bila za Hasanom Kadrićem iz Peći.

Kuleša

Prvu informaciju za ovu familiju imamo u 1908. godini, kada se kao nasljednik⁷¹ Nazije, rođene Selimović, hudove iza Avde Begovića, pominje Mehmed Kuleša, sin umrlog Sejfe i Nazije Selimović. Mehmed (1880?-1917?) je, očito, sin iz prethodnog braka Nazije Selimović. Međutim, dilema se javlja da li je pomenuti Sejfulah-Sejfo, otac Mehmeda, iz Knezova, iz kuće broj 3. ili iz Stanpolja (Poljak), kuća br. 4. Ili je, pak, posrijedi i treća opcija.

Mehanovići (Kandžetovići)

Već je napomenuto da su Mehanovići loza od Kandžetovića, od Mehmeda, sina Abdije. Poslije popisa 1850. godine, Mehmedu se rodio još jedan sin, Mehmed ili je to nadimak od sina, Memiša (r. 1843). U gruntu⁷² se pominju sinovi, Hasan i Mehmed, te kći? Pemba, hudova iza Malage Smajića iz Tokoljaka. Mehmedov sin, Avdija (1834-1891?) umro je prije formiranja gruntovnice, ali se pominju njegova djeca⁷³: Mehmed (1860?-1925?) koji je bio oženjen Hatom Selimović iz Sulica; Mustafa-1920?) koji je bio oženjen Ajkunom Kadrić; Merka (1872?-1920?) koja je bila za Mustafom Haskićem iz Sulica, te malodobna kći, Paša (1876?-?), za koju nemamo informacije poslije 1902. godine. Mehmedovog sina, Hasana (1849-1909?) naslijeđuje sin Jahija (1875?-1948?) koji je bio oženjen Murkom Šehrić iz Sućeske? Avdijin sin, Mehmed, s Hatom Selimović imao je dvije kćeri, Hava (1890?-1957) koja je bila za Begom Smajlagićem iz Osmača, te Mejra (1893?-?) koja je bila za Avdom Suljićem iz Sulica, kao i sina, Šaćira, rođenog poslije 1900.-te godine (supruga

⁷⁰ Mahmutov sin, Ibrahim, sa suprugom Havom Meholjić (Mehanović), imao je tri živa sina: Zaim, bio oženjen Himzom Nukić iz Sulica; Ismet – nemamo informacija o njemu; Esed (1910-1942; teror), supruga Nura Mustafić iz Pribidola.

⁷¹ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 2., uložak br. 55. Napomena: U gruntu se navodi da je Mehmed, slabouman, što je tada bio naziv za intelektualno zaostalu ili nedozrelu, djetinjastu, osobu.

⁷² *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 41.

⁷³ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 41.

Hiba Bektić iz Sulica). Avdijin sin, Mustafa, s Ajkunom Kadrić imao je jedno živo dijete, Šidu (1894?-1951?) koja je bila udata za Šerifa Dudića⁷⁴ iz Osmača, ali su živjeli u Sulicama.

Mujkići

Potomke ove familije nije bilo moguće povezati s muškim osobama koje su popisane 1850. godine u Sulicama.⁷⁵ Prva osoba koja se pominje početkom 1901. godine⁷⁶, je Alija Mujkić (1848?-1918?), sin umrlog Omera, koji je bio u prvom braku s Mejrom Hodžić iz Sulica, dok je u drugom braku bio s Fatijom Mandžić iz Gladovića. Iz prvog braka ima sina, Zajku (1880?-1945; teror) koji je bio oženjen Fatimom Malatić iz Gladovića, a iz drugog braka ima sina, Ramu (1898-1945; teror), te kćer, Raifu koja je bila udata za Huseina Smajića iz Tokoljaka. Pominje se i Ajka Mujkić (1865?-?) koja je bila u prvom braku s Mustafom Mustafićem (Dervanović), a kasnije se preudala u familiju Aljkanović. Vjerovatno je sestra Alije Mujkića.

Musići

Već smo napomenuli da su, navodno, Musići porijeklom iz Starog Teočaka, odnosno njihov rodočelnik, Hamza (1860?-1919?), sin Muse, koji je bio oženjen Hanifom⁷⁷ Burić, prvi brak, te Beharom Hamzić, drugi brak. Hamza je s Burić Hanifom imao četvero žive djece, tri sina i jednu kćer, Salihu (1894?-1948?) koja je bila udata Ramu Mehmedovića iz Gladovića. Sinovi su: Sulejman (1890?-1944.; teror) oženjen s Fatimom Delić iz Blažijevića; Emin (1898?-1948?) oženjen iz Blažijevića s Eminom Delić; Bego (1900?-1918?).

Mustafići (Dervanović)

Preci ove familije popisani su u Sulicama, u kući broj 1., a domaćin je bio Memiš, rođen 1815. godine, sin Mujčina, a bio je i muhtar (seoski starješina). Memiš je bio visokog rasta i smeđih brakova. U njegovom domaćinstvu, od muških članova, živjela su dva njegova brata, njegov sin i dva bratića (*tabela 1*). Memiševa braća su Osman, rođen 1817. godine i Derviš, rođen 1826. godine. Memišev sin, Ibrahim, rođene je 1845. godine, a bratići su: Redžo, sin Osmanov, rođen 1847. godine i Mustafa, sin Dervišev, rođen 1849. godine.

⁷⁴ Šerif Dudić, sin Ahmeta iz Osmača, rođeni je brat Pašije Dudić, pranene koautora ovog rada, Alije Suljića.

⁷⁵ Prema nepouzdanim informacijama porijeklom su iz naselja Peći.

⁷⁶ Alija Mujkić suvlasnik je nepokretne imovine s više osoba s prezimenom Dervanović, Hodžić i Selimović. Vjerovatno na osnovu zaostavštine iza Mejre Hodžić. *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 7., uložak br. 282.

⁷⁷ *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 43.

Prvim upisima u grunt, 1894. godine, pominju se imena Mustafe⁷⁸ (1849-1902) i Osmana⁷⁹ (1853-1920?) Dervanović⁸⁰, sinova umrlog Derviša-Derve.⁸¹ Hisetari Mustafe Dervanovića, tri sina i dvije kćeri, uvedeni su u vlasništvo iz njegove nekretnine⁸² 1903. godine. Sinovi su: Veiz⁸³ (1877?-1917?); Abdulah (1883?-1961?) koji je bio oženjen Ifetom Hodžić iz Sulica i Husein (1886?-1905?). Kćeri su: Hašija-Haša (1880?-1936?), udata za Sumbula-Sumbo Memišević iz Urisića, u prvom braku s Mehmedom Mujčićem iz Osmača i Šemsija-Šema (1898?-1950?) koja je bila za Mehmedom Hajdarevićem iz Žabokvice. Osmana Dervanovića 1921. godine naslijeđuju sljedeći hisetari⁸⁴: Razija⁸⁵ Alić, hudova Dervanović?, Fatima Dervanović, udata Špijodić i Mehmed (Abdo) Šolić (Dervanović?).

Mustafići (Spahić)

Članovi familije Spahić, koji se krajem 19. vijeka nazivaju i Mustafić, popisani su 1850./51. godine u Sulicama, kuća broj 12. (*tabela 1*). U kući je živjelo šest osoba muškog spola, a pored domaćina Mustafe i njegovog brata Alije, sinova Osmanovih, bila su i po dva njihova sina. Mustafa je rođen 1780. godine, bio je prosječnog rasta i sijede brade, a njegov brat, Alija, rođen je 1795. godine. Mustafini sinovi su: Osman⁸⁶, rođen 1825. godine i Abdija, rođen 1834. godine. Sinovi Mustafinog brata, Alije, su: Bego, rođen 1836. godine i Ibrahim, rođen 1842. godine.

Prema podacima iz grunta, 1894. godine, Mustafa je imao još dvoje djece koja su rođena poslije 1850. godine, sina i kćer.⁸⁷ Sin, Smail (1851?-1904?) bio oženjen Curom Kadrić i kći, Hanka (1853?-1898?) koja je bila za Ahmedom Mustafićem (Katanić) iz Radovčića. Prema podacima iz grunta, ni Osman ni Hanka nisu imali živih potomaka.

⁷⁸ Ime Mustafe Dervanovića, sina Derviša, pominje se uz ime njegove supruge, Hurme Bejanović, a suvlasnici su jedne nekretnine. Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 42.

⁷⁹ Ime Osmana Dervanovića, sina Derviša, pominje, u većini slučajeva, s familijom Šolić, koji se ponegdje nazivaju i Dervanović, što stvara zabunu jer ne možemo zaključiti koji je rodbinski odnos među njima. Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 6, uložak br. 254.

⁸⁰ Poslije Drugog svjetskog rata koriste prezime Mustafić, patronimik od Mustafe (r. 1849). Drugi Dervišev sin, Osman, rođen je poslije popisa 1850/51. godine.

⁸¹ Izvjesno je da je Derviš imao i kćer, Fatimu (1855?-1920?) koja je bila za Mustafom-Mujkom Špijodićem (r. 1855) iz Krušev Dola, koji je živio u Sulicama (domazet).

⁸² Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 42.

⁸³ Veiz i Hašija-Haša, ud. Memišević u Urisiće, najvjerovatnije su od prve Mustafine žene, Hurme Bejanović, a ostala djeca su od Ajke Mujkić iz Sulica.

⁸⁴ Nije nam poznata rodbinska veza između Dervanovića i Šolića, a ni njihovi potomci to ne znaju, osim ako nemaju zajedničku mater. Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 6, uložak br. 254.

⁸⁵ Najvjerovatnije je Osmanova hudova, ali to ne piše u gruntu. Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 6, uložak br. 254.

⁸⁶ Osman umire prije 1900-te. godine, a naslijeđuje ga amidžić, Ibrahim, sin Alije, koji to naslijeđe prodaje, 1900-te, Mehi Mahmutoviću iz Tokoljaka, a ovaj Husi Deliću iz Tokoljaka, 1918. godine. Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 33.

⁸⁷ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, ulošci broj: 29, 30, 32. i 33.

Osmanov sin, Alija (1795.-1870?) imao je još djece⁸⁸ koja su se rodila poslije 1851. godine; Salih, Mahmut-Mašo, Osman i Muška. Za njegovog najstarijeg sina, Begu, nema informacija poslije 1851. godine, a iza Ibrahima (1842.-1903?) ostao je samo sin, Alija (1885?-1918?). Salih (1851?-1891?) je imao sina, Ibrahima (1877?-1918?) za kojeg nemamo informacije poslije upisa u grunt 1894. godine. Mahmut-Mašo (1853?-1918?) imao je dva sina, Jašara (1882?-?) i Salkana (1885?-?) za koje nemamo nikakvih informacija poslije upisa u grunt, 1920. godine.⁸⁹ Takođe, iza Osmana (1855?-1903?), sina Alije, nije ostalo živih potomaka, dok je Muška (1857?-1909?), kći Alije, bila udata za Mehmeda Selimovića iz Peći.⁹⁰ Mustafin sin, Smail, s Curom Kadrić imao je troje žive djece⁹¹, dvije kćeri i jednog sina. Kćeri su: Emina (1878?-1944?) koja je bila za Jusom Selimovićem iz Sulica i Zejna (1880?-1945?) koja je bila za Salkanom Pitarevićem iz Peći. Smailov sin, Avdo (1888?-1953?) bio je oženjen Muškom Mustafić.

Nuhanovići

Preci Nuhanovića⁹² iz Sulica porijeklom su iz naselja Peći, gdje su popisani 1850/51. godine. Dio njih nastanio se u Sulicama, a popisani su u kućama broj 1, 2. i 3. Na osnovu podataka z grunta, za 1894. godinu, bar po jedna ili više osoba iz ove familije nastanila se u naselju Sulice. Zbog toga ćemo prikazati samo podatke za one osobe koje smo identificirali, odnosno njihove potomke, koji se pominju u gruntu. 1894. godine.

Potomci Nuhanovog sina, Alije (1841-1909) koji je bio oženjen Fatimom Fočak⁹³ iz Kalimanića, živjeli su u Sulicama.⁹⁴ Imao je tri žive kćeri: Zejna (1860?-1917?) koja je bila udata za Omera Derviševića u Ljeskovik; Fatima (1868?-1932) koja je bila za Hasanom Bumbulovićem iz Peći i Zlatija (1872?-1917?) udata Salkić u Rađenoviće?

Potomci, Hasanovog sina, Ismaila-Smajla⁹⁵ (1844.-1891?) koji je bio oženjen Zadom Selimović iz Sulica, živjeli su u Sulicama. Smail je imao dva sina; Ibrahim (1865?-1915?) koji je bio oženjen Kadom⁹⁶ Ademović iz Pusmulića i Huseina (1878-1950?) koji je bio oženjen Šerifom Avdić iz Osatice.

⁸⁸ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, ulošci broj: 30, 32.

⁸⁹ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 30.

⁹⁰ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 30.

⁹¹ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 29.

⁹² Izvor: A. Suljić, *Srebrenica*: „Tabela: 1850A: Popis muških članova bošnjačkih domaćinstava 1850/51. godine - za područje današnje općine Srebrenica (Izvor: BOA, NFS_d 05951, Arhiv Republike Turske, Istanbul).“ Prijevod mr. Kemal Nurkić. Napomena: Podaci popisa 1850. godine, za naselje Peći, prikazani su u navedenoj tabeli od 973. do 975. stranice.

⁹³ Prvi brak, Šolić?

⁹⁴ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 8, uložak br. 314.

⁹⁵ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 3.

⁹⁶ Prvi brak Osman Nuhanović.

Smailove kćerke su: Abida (1882?-1930?) bila za Ragibom Avdićem iz Osatice i Begzada (1884?-1933?) bila za Salihom Jahićem iz Radovčića.

Potomci Hasanovog sina, Mustafe⁹⁷ (1839-1891?) koji je bio oženjen Hatkom Bumbulović iz Peći, takođe su živjeli u Sulicama. Mustafa je imao šestero žive djece, po troje oba spola. Sinovi su: Salih (1867?-?), bio oženjen Pašijom Meholjić iz Osatice; Omer (1870?-1920?), bio oženjen Aišom Jahić iz Radovčića i Bećir (1872?-?) bio oženjen Timom Sumbulović iz Kalimanića. Kćeri su: Zejna⁹⁸ (1865?-1956?), bila za Ibrom-Ibiš Ramićem iz Tokoljaka; Aiša (1874?-?), suprug Salko Imširović iz Tokoljaka i Ajka (1875?-1912?), suprug Jusuf Sumbulović iz Kalimanića.

Potomci Hasanovog sina, Osmana⁹⁹ (1849-1891?) koji je bio oženjen Kadom¹⁰⁰ Ademović iz Pasmulića, živjeli su, do udaje, u Sulicama. Iza Osmana ostale su tri kćerke, Hanifa (1872?-?); Fatima (1875?-1908?), neudata; Behara¹⁰¹ (1880?-1913?) koja je bila udata za Dauta Avdića iz Osatice.

Pored navedenih osoba, potomaka Nuhanovića, bilo je još nekoliko osoba koje su rođene između 1880. i 1900-te godine, pa navodimo njihova imena, radi informacije za buduće istraživače: Zejna (1894?-1947?) bila za Begom Omerovićem iz Kutuzera; Uzeir, sin Omera Nuhanovića (1898?-?) bio oženjen Hatkom Abdurahmanović iz Radovčića; Duda, kći Muje (1887?-?) bila za Dašanom Dautovićem iz Babuljica i Hanifa (1895?-1944?), kći Ibrahima, koja je bila za Alagom Mustafićem iz Radovčića.

*Nukići*¹⁰²

Prema raspoloživim informacijama ova je porodica popisana 1850/51. godine u Rulovcima (Riplovac) tadašnjem samostalnom naselju, a danas mahala naselja Tokoljak. Oni su dio današnje familije Imširović iz Tokoljaka. Živjeli su u kući broj 3, a muški članovi domaćinstva bili su Nuko, sin Imširov, rođen 1815. godine, te dva njegova sina; Imšir i Mehmed, kasnije nazvan Memiš, koji su rođeni 1849. godine.¹⁰³ Nuko je bio oženjen Aišom Sahadžić¹⁰⁴ iz Sulica s kojom

⁹⁷ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 2.

⁹⁸ Do 1910? u braku sa Sejfom Imširevićem iz Tokoljaka.

⁹⁹ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 7., uložak br. 279.

¹⁰⁰ Kada se preudala za Ibrahima Nuhanovića, poslije smrti Osmana.

¹⁰¹ Prema raspoloživim informacijama nije imala živih potomaka.

¹⁰² Nema pouzdanih podataka kada se Nuko s porodicom doselio u Sulice iz Rulovaca. Vjerovatno poslije 1855. kada je ovim područjem harala kuga.

¹⁰³ Izvor: A. Suljić, *Srebrenica*: „Tabela: 1850A: Popis muških članova bošnjačkih domaćinstava 1850/51. godine - za područje današnje općine Srebrenica (Izvor: *BOA, NFS_d 05951*, Arhiv Republike Turske, Istanbul).“ Prijevod mr. Kemal Nurkić. Napomena: Podaci popisa 1850. godine, za naselje Tokoljak, prikazani su u navedenoj tabeli od 991. do 993. stranice.

¹⁰⁴ Prema predajama koje su dio folkloru familije Nukić, Aiša Sahadžić je jedino dijete bega iz Užičke nahije, kod kojeg je Nuko služio kao vojnik. Moguće je da je otac Aiše Sahadžić bio imućan u Užicu, ili čak i beg, ali nemamo tih informacija, niti se to vidi iz prvih upisa u gruntovne knjige Kotara Srebrenica 1894. godine. U Popisu muškinja Kaze Srebrenica na ovom području Osata, samo su preci današnjih Abdurahmanovića i njihova loza, Hadžihafizbegovići, navedeni kao begovi, te Ibrahim, sin Omera,

je rodio još djece, ali, pored pomenutih sinova, sačuvano je još samo ime kćerke, Hamšije (1840?-1918?) koja je bila udata za Mustafu Alića iz Skelana, a kojeg je dovela u Sulice, te sina, Alije.¹⁰⁵ Najstariji Nukin sin, Mehmed-Memiš (1849-1935?) bio je oženjen Abidom-Muška Osmanović (Selimović)¹⁰⁶ s Karčina Brda (Rađenovići), a sa njom je imao petero žive djece. Drugi Nukin sin, Alija¹⁰⁷ (1853?-1906) dvaput se ženio; prva žena Masija Suljić (Bešić?) iz Sulica, rodila je šestoro žive djece, a druga žena, Rejha Bektić iz Sućeske, samo dvoje.

Iza najstarijeg Nukinog sina, Mehmeda, zvanog Memiš, ostalo je šestoro žive djece, četiri sina i dvije kćerke.¹⁰⁸ Sinovi su: Mustafa (1874-1969?) koji je bio oženjen Nazom Medić; Sado (1884?-1973), supruga Umka Bektić iz Karačića; Ibrahim (1885?-1944?), supruga Fata Bektić iz Karačića; Salih (1886?-?), supruga Gara Haskić iz Sulica. Kćeri su: Hanifa (1886?-1950?) bila udata za Hasana Avdića iz Osmača i Nura (1902?-?) bila za Suljom Nuhanovićem iz Sulica.

Iza mlađeg Nukinog sina, Alije, ostalo je sedmero žive djece.¹⁰⁹ Sinovi su: Abdulah-Avdo (1877?-1945?), supruga Fatima Ljeskovića iz Liješća; Juso (1879?-1942; teror), supruga Zada Muhić iz Radovčića; Ikan (1895?-1960), supruga Rahima Haskić iz Sulica. Kćeri su: Šida (1867?-?), suprug Avdo Ljeskovića iz Liješća; Derviša-Derva (1875?-1977), suprug Idriz Smajlović iz Liješća; Hava (1878?-?), suprug Omer Ljeskovića iz Liješća; Mejra (1870?-?) i Rahima (1902?-1965), suprug Durmo Muminović, Pribidoli.

rođen 1790. godine, koji je popisao u današnjoj mahali, Zgunja, a od njega su današnji Ibrahimovići, zvani Omerovići.

¹⁰⁵ Možda je Aliji bio nadimak Imšir, 1849. godine, pod kojim je popisao 1849. godine.

¹⁰⁶ Selimović Abida-Muška je jedna od devet sestara, te jednog ili dva brata, koji su rođeni na Karčinu Brdu (Rađenovići). Prema raspoloživim informacijama, Abida-Muška je sestra Pembe Selimović, šukunene Alije Suljića, koja je bila udata za Ahmeta Dudića iz Osmača.

¹⁰⁷ Ubio ga 1906. godine neki Muhić u sporu oko zemlje, a onda se odselio u Radovčice, mahala Trubari.

¹⁰⁸ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 2, uložak br. 57.

¹⁰⁹ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 7, uložak br. 301.

Osmanovići (Selimović)¹¹⁰

Familija Osmanović ili Selimović, porijeklom je iz naselja Rađenovići, odnosno mahale, Karćino Brdo. Ovdje ćemo iznijeti samo šture informacije zbog toga što su preci Alije Suljića, koautora ovog rada, preko pranene, Pašije Dudić, odnosno njene matere, Pembe Selimović, iz ove loze. Rodočelnik familije Osmanović u Sulicama je Selim¹¹¹, zvani Selimčić, sin Mustafe-Muje Osmanovića iz Rađenovića. Selim je rođen oko 1915. godine, a ubijen je 1945. godine, kao i mnogi Bošnjaci osačanskog kraja, a da nije zaveden u baze kao civilna žrtva rata. Selim se oženio oko 1935. godine, Selimović Hildom, zvana Kokana, iz Sulica i imao dva sina s njom; Zuhdu i Muju, koji su umrli prije agresije na Bosnu i Hercegovinu.

Pejmanovići

Muški članovi i preci današnje familije Pejmanović popisani su 1850./51. godine u tadašnjem samostalnom naselju Miličevići, a danas mahala naselja Sulice, u kući broj 2. (*tabela 1*). Domaćin je bio Mustafa, sin Ibrahima, rođen 1819. godine; visokog rasta i smeđih brkova. Pored Mustafe, popisana su i dva njegova maloljetna sina; Mustafa, rođen 1844. godine i Alija, rođen 1849. godine.

Pejmanović Mustafa (1844-1912?) imao je četvero žive djece; tri sina i jednu kćer, koja dijele njegovu zaostavštinu¹¹² 1912. godine. Prema raspoloživim podacima kći, Mejra (1870?-1934?) je najstarija, a bila je udata za Emina Ibiševića iz Pribidola. Mustafini sinovi su: Mujo (1880?-?) koji je bio oženjen, prvi brak, Dervišom Suljić (Smajić) iz Sulica, a drugi brak, Kada Jakubović;

¹¹⁰ Sjećanja Alije Suljića: „Još kao dječak, osnovnoškolskog uzrasta, više puta sam čuo priču od moje rahmetli majke, Đulse, rođene Kadrić, o devet sestara, koje su imale jednog ili dva brata, a rođene su u mahali Karćino Brdo, naselje Rađenovići. Na žalost, nisam bio strpljiv pa da majku saslušam do kraja, pa zato sam do sada kontaktirao preko 20 osoba i opet nisam mnogo saznao, a moja rahmetli majka je sve to, što mi danas treba, znala. Takođe, prema informacijama koje sam dobio od rođaka, Zukanović (Salko) Sabrija (1945-2021) iz mahale Grujčići, naselje Prohići, inače, unuk Time Selimović (Osmanović), prvog braka Alić Salih, preostali članovi porodice Selimović (Osmanović) su napustili Karćino Brdo, jer su ih pojedine osobe iz familije Avdić uznemiravale. Prema višegodišnjim istraživanjima došao sam do sljedećih imena, od devet sestara familije Selimović (Osmanović). Pemba, moja šukunena, udata za Ahmeta Dudića iz Osmača; Zada, udata za Hasana Sejdinovića u Prohiće; Tima, udata za Dervu Zukanovića iz Karačića, mahala Tihnići, a živjeli su u Prohićima, mahala Grujčići; Abida-Muška, udata za Mehmeda-Memiš Nukića iz Sulica. Jedna od tih sestara, meni nepoznatog imena, bila je za Redžepom Nukićem iz Radovića, a druga za nekim Sejfićem? iz Stoborana? Jedan od njihove braće zvao se Mustafa-Mujo Osmanović, otac Selima Osmanovića iz Sulica. Korisne informacije u vezi devet sestara, dali su mi rođaci i rođice: rahmetli, Sabrija Zukanović, Čama Pilav, rođena Mehić (Gladovići) i Mušva Pilav, rođena Avdić (Osmače) i Omer Salihović iz Tokoljaka, na čemu im zahvaljujem.“

¹¹¹ Osmanović (Mustafa) Selim, 23.10.1935. godine, kupuje dio šljivika „Vinograd“, vlasništvo Fatime Špijodić, rođene Dervanović iz Sulica. Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 6, uložak br. 254. Prema nepotpunim informacijama, prije ženidbe, radio je kao najamni radnik kod Omera Pejmanovića.

¹¹² Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 5.

Ahmet (1885?-1922?) bio oženjen Hasibom Nuhanović iz Sulica ili Peći; Avdo (1887?-1944?) bio u prvom braku s Aišom Aljkanović iz Sulica, a drugi brak Pašija Mustafić iz Radovčica.

Pejmanović Alija (1849-1904?), supruga Emina iz Miholjevina, imao je dvoje žive djece¹¹³; Hanifa-Mejra (1886?-1987) koja je bila za Mustafom Selimovićem iz Sulica i Omer (1888-1964) bio oženjen Abidom Mašić¹¹⁴ iz Osmača.

Sahadžići

Članovi porodice Sahadžić popisani su 1850/51. godine u tadašnjem samostalnom naselju Knezovi, u kući broj 1, a danas su, Knezovi, mahala naselja Sulice. Popisani su Mustafa, sin Omera, rođen 1795. godine, prosječnog rasta i sijedih brakova, te njegov sin, Arif, rođen 1825. godine (*tabela 1*). Prvim upisima u grunt¹¹⁵ Kotara Srebrenica, 1894. godine, pominje se Aiša¹¹⁶ Sahadžić (1820?-1904?), hudova iza Nuke Nukića iz Sulica. Ona svoje hise prodaje Mehmedu-Memiš Nukiću, sinu umrlog Nuke, 1897. godine. Takođe, njen bratić, Sulejman (1872?-1942?), sin umrlog Arifa, upisan je kao suvlasnik nekretnine¹¹⁷ 1894. godine, koju dijeli s Mehmedom (Nuko) Nukićem i Hasanom (Mustafa) Alićem, svi iz Sulica. Sulejman je bio oženjen Pašom Mehanović iz Sulica, s kojom je imao petero žive djece.¹¹⁸ Sinovi su: Selmo (1898?-1945; teror); Omer (1910-1942; teror); Avdija (1914?-1945?; teror?); Safet (1917?-1980), supruga Muška Alić iz Prohića. Kćer, Saliha (1905?-1950?) bila za Avdom Mavrakovićem¹¹⁹ iz Velike Daljagošte.

Selimovići (Huremović)

Selimovići, zvani Huremovići, popisani su u Sulicama, kuća broj 9, a bile su tri osobe muškog spola, domaćinstva Osmana, sina Selimovog, rođenog 1787. godine. Osman je bio prosječnog rasta i sijedih brkova (*tabela 1*). Osman je imao dva sina; Mahmuda, kasnije nazvanog Mašo, koji je rođen 1847. godine i Mehmeda, rođenog 1849. godine. Mašo (1847-1903) je bio oženjen Razom Lemeš iz Beširevića s kojom je imao četvero žive djece¹²⁰, po dvoje oba spola. Sinovi su: Juso (1872?-1950) koji je bio oženjen Eminom Mustafić iz Sulica i Mehmed (1881?-1917?) za kojeg nemamo pouzdane informacije poslije upisa u

¹¹³ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 8, uložak br. 313.

¹¹⁴ Abida (Salih) Mašić je bratična Osmana Mašića, pradjede Alije Suljića.

¹¹⁵ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 6, uložak br. 229.

¹¹⁶ Nemamo pouzdane informacije da li je Aiša (Mustafa) Sahadžić prva i jedina, ili druga supruga Nuke Nukića (1815-1885?), te koliko je sa njim imala djece.

¹¹⁷ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 5, uložak br. 219.

¹¹⁸ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 6, uložak br. 245.

¹¹⁹ Mavrakovići su porijeklom iz Osmača

¹²⁰ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 45.

grunt 1903. godine. Kćeri su: Šemsija-Šema¹²¹ (1878?-1950) bila za Mehom Salkićem iz Beširevića i Pemba (1884?-1962) bila za Aljom Alićem¹²² iz Rađenovića, a živjeli su u Žabokvici.

Selimovići (Kumović)

Prema podacima popisa 1850/51. godine u Sulicama su popisane dvije porodice, kuće broj 10. i 11, prezimena Kumović, a koje su kasnije promijenile prezimena u Selimović. Domaćinstva su osnovala dva brata, sinovi Selimovi; Fejzo, rođen 1805. godine, koji je bio prosječnog rasta i sijedih brkova, te njegov mlađi brat, Sulejman, rođen 1810. godine, prosječnog rasta i smeđih brkova (*tabela 1*). U kući broj 10. živjela su dva Fejzina sina, Salih, rođen 1838. godine i Mustafa, rođen 1845. godine. U kući broj 11. živjela su, takođe, dva Sulejmanova sina, Ibrahim, rođen 1832. godine i Ahmed, rođen 1849. godine. Poslije popisa, 1850. godine, rođeno je još muške djece u porodicama Kumović¹²³, kao, na primjer, Fejzo je dobio sina, Osmana¹²⁴ (1852?-1903), supruga Zejna Mujkić; Sulejman je dobio sina, Tahira (1855?-1919?), a Salih sina, Ramu (1860?-1910). Prema raspoloživim informacijama iza Rame¹²⁵ i Tahira¹²⁶ nije ostalo živih potomaka. Osman je imao sina Redžu¹²⁷ (1872?-1922?) koji je imao sina Fejzu (1897?-1945; teror) koji je bio oženjen Fatimom Delić iz Blažijevića.

Bilo je još nekoliko osoba prezimena Selimović, rođene između 1840. i 1899. godine, koje nismo mogli svrstati u već pomenute dvije familije Selimović; Kumović i Huremović, jer nismo imali dovoljno informacija.¹²⁸

¹²¹ Možda u prvom braku sa Zahidom Delićem iz Rađenovića?

¹²² Prema informacijama moje rodice, Nesibe (Nazif) Husić, rođene Alić iz Sulica, Alići iz Skelana (Žabokvice) su porijeklom s Karčina Brda. Aljo, otac Salih, se prvo doselio u Rešagiće, pa onda u Žabokvicu i tamo zasnovao porodicu.

¹²³ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 2, uložak br. 48.

¹²⁴ Pored supruge, Zejne Mujkić, 1904. godine, Osmana naslijeđuju i Selimović (Salih) Ramo, bratić, te Alija i Behara, malodobna djeca Alije Selimovića iz Peći. Nije nam poznat rodbinsko-tazbinski odnos Osmana i Selimovića iz Peći. Međutim, nema sina Redže kao nasljednika? Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 2, uložak br. 48, zabilješka 2.“

¹²⁵ Ramu, 1910. godine, naslijeđuju Redžo Selimović, umrlog Osmana i Tahir Selimović, umrlog Sulejmana, oba iz Sulica. Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 2, uložak br. 48, zabilješka 3.

¹²⁶ Na kraju, Tahira, 1919. godine, naslijeđuje Redžo Selimović, sin umrlog Osmana (Selima?). Ove greške u imenima očeva upućuju nas na dvije osobe s imenom Redžo. Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 2, uložak br. 48, zabilješka 4.

¹²⁷ Nejasno zašto Redžo, sin Osmana, nije ranije upisan kao nasljednik Osmana. Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 2, uložak br. 48, zabilješka br. 2.

¹²⁸ Neke od tih osoba su: Selimović Zada (1845?-1908), suprug, Smail Nuhanović iz Sulica; Selimović Hata (1870?-?), suprug, Mehmed Mehanović iz Sulica; Selimović Malaga (1880?-?), supruga Derva Hasanović.

Smajlovići

Familija Smajlovića porijeklom je iz Osmača, što nismo mogli potvrditi kroz popis muškinja Kaze Srebrenica 1850/51. godine, ali ni iz drugih raspoloživih izvora podataka. Podaci su šturi i nepotpuni, ali prvi poznati predak ove familije mogao bi biti Ismail, rođen oko 1820. godine, koji je imao sina, Hašima, oko 1855. godine, a ovaj sina, Begu (1880?-1934) koji je bio oženjen Havom Mehanović, kćerkom Mehmedovom¹²⁹ iz Sulica.

Suljići (Smajić)

Preci današnje familije Suljić popisani su 1850/51. godine u tadašnjem naselju Stanpolje (Poljak), koje je danas dio naselja Sulice. Potomci Sulejmana Smajića, sina Mustafe, rođenog 1818. godine, prosječnog rasta i crnih brkova, popisani su u kući broj 4. Sulejman je imao četiri sina. Mehmed, rođen 1833. godine, Salih, rođen 1835. godine, Sejfulah, rođen 1844. godine i Abdija, rođen 1848. godine (*tabela 1*). Bile su još dvije porodice prezimena Smajić za koje nemamo informacija šta je s njima bilo poslije popisa 1850/51. godine.

Sulejman je poslije 1850. godine dobio još troje djece; Mustafa (1855?-1899), supruga Zubejda Mešić?; Šaban (1857?-1918?) i kći, Masija (1852?-1898?) koja je bila za Alijom Nukićem iz Sulica. Sulejmanov sin, Salih, imao je kćerku Abidu-Bidu (1880?-?). Mustafa je sa Zubejdom imao četvero žive djece, tri sina i jednu kćer.¹³⁰ Sinovi su: Meho (1880?-?), supruga Hata Jahić; Avdo (1882.-1950.), supruga Mejra Mehanović iz Sulica i Juso (1884?-?). Kćer, Derviša (1870?-1914?) bila udata za Muju Pejmanovića iz Sulica.

Šarvani

Samo jedna osoba ženskog spola, Fatima Šarvan (1835?-1905?), pominje se pod ovim prezimenom. Možda je to lokalni naziv za familiju koja je živjela u mahali Šarvani¹³¹ u naselju Sulice. Fatima je bila udata za Omera Bajramovića iz Sulica. U gruntu se pominje 1902. godine, kao hisetar od sina, Saliha, a istodobno poklanja svoj dio sinovima, Omeru i Mustafi.¹³²

Šolići

Familija Šolić (Šulić) popisana je 1850/51. godine u tadašnjem samostalnom naselju Miličevići, a danas je to mahala naselja Sulice. U kući broj

¹²⁹ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 2, uložak br. 47.

¹³⁰ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 6, uložak br. 246.

¹³¹ Prema sačuvanoj predaji poslije kuga koje su harale ovim područjem samo je dio članova jedne porodice, u mahali Šarvani, preživio tu zarazu. Vjerovatno je Fatima Šarvan iz te porodice koja je preživjela kugu.

¹³² Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 1, uložak br. 16.

1, popisane su četiri osobe muškog spola, četiri brata, a domaćin je bio, ujedno i muhtar Miličevića, Ibrahim, sin Mustafe, rođen 1820. godine, koji je bio visokog rasta i žutih brkova. Ostala Ibrahimova braća, sinovi umrlog Mustafe su: Abdulah, rođen 1825. godine; Ferhat, rođen 1827. godine i Abdulgani, rođen 1829. godine (*tabela 1*).

Prema raspoloživim podacima samo su neki od Mustafinih sinova imali žive potomke krajem 19. vijeka. Ibrahimov sin, Salih¹³³ (1853?-1918?) koji je bio oženjen Havom Okanović iz Gladovića nije imao živih potomaka. Mustafin sin, Abdulah¹³⁴ imao je sina Mehmeda (1860?-1916?) koji je bio oženjen s Hatidžom, te sa njom imao dvoje žive djece; Ramo (1900?-1955?) i Nura (1892?-1968) koja se nije udavala. Prema nama dostupnim informacijama preživjela je samo ženska loza, preko Ajke¹³⁵ (1855?-1921?) koja je bila udata za Murata Špijodića iz Krušev Dola. Ajka je, vjerovatno kći, Abdulaha, unuka Mustafe Šolića.

Špijodići¹³⁶

Familija Špijodić porijeklom je iz naselja Krušev Do, a rodočelnici ove familije u Sulicama su dvojica amidžića, Mustafa (1855-1932?), sin Mehmeda i Murat (1856-1891?), sin Ahmeda. U Sulice su se doselili kasnih 70.-tih godina 19. vijeka, na ženovinu (domazeti). Mustafa, zvani Mujko, oženio se Fatimom Dervanović (1855?-1920?), kćerkom Derviša iz Sulica. Ahmedov sin, Murat, oženio se Ajkom Šolić (1855?-1921?) iz Sulica. Murat i Ajka¹³⁷ imali su samo dvoje žive djece, dvije kćerke, Aišu (1878?-1905?) i Nazu (1880-1951), a obje su bile udate za Smaju Lemeša iz Beširevića. Poslije smrti Aiše, njena sestra, Naza, udala se za zeta, Smaju Lemeša. Mustafa je s Fatimom Dervanović imao dva sina, Ikana (1880?-1955) koji je bio oženjen s Fatimom Sumbulović (Junuzagić) iz Kalimanića i Abida (1883?-?) za kojeg nemamo informacije poslije 1894. godine.¹³⁸

¹³³ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 6, ulošci br. 249. i 255.

¹³⁴ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 6, uložak br. 250.

¹³⁵ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 6, uložak br. 250.

¹³⁶ U Krušev Dolu 1850/51. godine, koji je tada pripadao Kazi Čelebi Pazar (Rogatica), popisane su dvije kuće Špijodića, broj 5. i 7., sinova Huseinovih, koje su imale ukupno 14 osoba muškog spola. Izvor podataka za naselje Krušev Do: K. Nurkić, V. Palo, 2020. Stanovništvo Čelebi Pazara polovinom XIX stoljeća. Zavod za zaštitu i korištenje kulturno historijskog i prirodnog nasljeđa Tuzlanskog kantona, Tuzla 2020, 178.

¹³⁷ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 6, uložak br. 250.

¹³⁸ Vidjeti: *Grunt Srebrenice*, k/o Sulice, knjiga 6, uložak br. 257.

Zaključak

Većina savremenih familija naselja Sulice formirane su, uglavnom, tokom 19. stoljeća, odnosno u njegovoj drugoj polovini. Historijski izvori koji su korišteni za proučavanje procesa nastanka i razvoja familija naselja Sulice omogućili su nam, da bar, donekle rasvijetlimo kako se taj proces odvijao. Posebno, jer je Bosna i Hercegovina iz jednoga, u vrlo kratkom vremenu, ušla u drugi društveno-ekonomski i političko-pravni sistem. Ova društveno-politička i pravna transformacija najviše je pogodila bošnjačko-muslimansko stanovništvo koje na ovo odgovorilo na jedini mogući način, masovnim iseljavanjem iz Bosne i Hercegovine na područja koja su još uvijek bila pod osmanskom upravom.

Većina muških predaka savremenih porodica (familija) naselja Sulice popisana je 1850/51. godine, iako tada nije bilo puno prezimena ili su kasnije promijenjena, ipak postoji neupitna rodbinska povezanost između tih osoba, odnosno predaka i potomaka. S obzirom na napredak na području humane genetike odnosno molekularne biologije, bilo bi poželjno da se ova problematika istraži i kroz DNK testiranja kako bi se došlo do egzaktnih podataka o rodbinskoj povezanosti članova različitih porodica u okviru istog ali i susjednih naselja. Iako DNK testiranje ne iziskuje velika materijalna sredstva, potrebno je graditi svijest o tome, a posebno kako bi se preventivno djelovalo na neke bolesti koje su, isključivo, genetskog porijekla, posebno ukoliko dođe do sklapanja brakova između srodnika, za koje se često i ne zna da su u krvnom srodstvu.

Ovim radom, koji smatramo uvodom u proučavanje i istraživanje procesa formiranja familija naselja Sulica, nije završena rodoslovna tematika ovog naselja, već, naprotiv, potrebno je za svaku familiju odnosno porodicu uraditi pojedinačni rodoslov kako bi se sačuvao spomen na bošnjačke familije ovog naselja. Posebno što je veliki dio osoba muškog spola ubijen tokom agresije na Bosnu i Hercegovinu, 1992-1995. godine, odnosno tokom zločina genocida, jula 1995. godine, cjelokupno stanovništvo ovog naselja je protjerano.

Danas u naselju Sulice živi samo nekoliko osoba koje su bile prijeratnih stanovnici ovog naselja ili su to njihovi članovi koji su rođeni izvan ovog naselja toko rata ili u postratnom periodu. Imajući u vidu da su porodice i familije Sulica bile u tijesnim rodbinsko-tazbinskim odnosima s okolnim naseljima, prije svega Beširevićima, Dobrakom, Gladovićima, Pećima, Radovčićima i Tokoljakom, neophodno je istražiti procese formiranja porodica i familija u navedenim naseljima. To bi pomoglo da se sagleda šira slika formiranja porodica i familija ovog dijela općine Srebrenica, ali i međusobni rodbinsko-tazbinski odnosi kao dio šireg društveno-ekonomskog i kulturno-geografskog procesa koji je obilježio porodice ovog područja.

Iako su korištena dva najvažnija izvora podataka; popis muških članova domaćinstava Kaze Srebrenica 1850/51. godine, te gruntovne (zemljišne) knjige za Kotar Srebrenica, počev od 1894. godine, za proučavanje procesa nastanka i razvoja familija naselja Sulice tokom 19. stoljeća, ipak nisu iskorišteni svi historijski izvori kako bi se ova tema još bolje razjasnila. Tu mislimo, prije svega

na osmanske deftere za Kazu Srebrenica iz perioda 1865.-1878. godine, kao i popis domaćina i imanja tokom austrougarske vlasti, tokom 1880-1885. godine. Ove podatke nismo mogli koristiti iz objektivnih razloga, jer su prvi pisani arapskim pismom na staro turskom jeziku, a drugi se nalaze u austrijskom državnom Arhivu u Beču, za što je neophodna posebna procedura, kao i finansijska sredstva da bi se isti dobili.

Summary

Most of the settlement Sulice modern families were formed mainly during the 19th century, i.e. in its second half. Historical sources which have been used for the study of the process of origin and development of the settlement Sulice families enabled us to shed at least some light on how that process unfolded, especially since Bosnia and Herzegovina had entered, in a very short time, from one socio-economic and political-legal system to another. This socio-political and legal transformation had the biggest impact on the Bosniak-Muslim population, which responded to it in the only possible way – by mass exodus from Bosnia and Herzegovina to the areas which were still under the Ottoman rule.

Most male ancestors of the modern families from the Sulice settlement had been listed in the 1850/51 census, although there were not many last names at the time or they were changed later, there is still unquestionable family connection between those persons, i.e. ancestors, and their descendants. Given the progress in the field of human genetics, i.e. molecular biology, it would be desirable to also research this issue through DNA testing in order to get the exact data on the family connection between the members of various families within the same, but also neighbouring settlements. Although DNA testing does not require large financial resources, it is necessary to build awareness about it, especially in order to prevent some diseases which are exclusively of genetic origin, especially if there is a marriage between relatives, who are often not even known to be related by blood.

This paper, which we consider the introduction to study and research of the process of forming of the Sulice settlement families, does not end the genealogical topic of this settlement, but, on the contrary, it is necessary to do an individual genealogy for each family in order to preserve the memory of the Bosniak families of this settlement. It is especially important to do so since a large number of men were killed during the aggression in Bosnia and Herzegovina from 1992 to 1995, i.e. during the genocide in July 1995, and the entire population of this settlement was expelled.

In the settlement Sulice today live only a few persons who lived in this settlement before the war, or their family members who were born outside the settlement during or after the war. Considering the fact that Sulice families were in close family and in-law relations with the neighbouring settlements, primarily

with Beširevići, Dobrak, Gladovići, Peći, Radovčići, and Tokoljak, it is necessary to research the processes of family forming in the settlements mentioned. This would help to see the bigger picture of family forming in this part of Srebrenica municipality, but also the mutual family and in-law relations as a part of a wider socio-economic and cultural-geographic process which affected the families from this region.

Despite the fact that two most important data sources have been used for the study of the process of origin and development of the Sulice settlement families during the 19th century, namely male household members of Kaza Srebrenica census from 1850/51 and land registers for Srebrenica District starting from 1894, not all historical sources have been explored in order to clarify this topic even better. Here we are primarily referring to the Ottoman ledgers for Kaza Srebrenica from the period 1865-1878, as well as the list of householders and estates during the Austro-Hungarian rule from 1880 to 1885. We could not use this data for objective reasons since the first were written in Arabic alphabet in old Turkish language, and the latter are located in the Austrian state Archives in Vienna, for which to obtain a special procedure as well as financial resources are necessary.

BIBLIOGRAFIJA/BIBLIOGRAPHY

Neobjavljeni izvori/Unpublished sources:

1. *BOA NFS_d 05951*. Istanbul.
2. FAO projekat: *Inventar stanja zemljišnih resursa u Bosni i Hercegovini u poslijeratnom periodu» Opština Srebrenica* [podaci na CD-u].
3. *Gruntovne knjige Kotara Srebrenica 1894. godine*, katastarska općina Sulice, knjige I-X, uloži 1-500. Gruntovnica suda, Srebrenica.

Objavljeni izvori/Published sources:

1. *Glavni pregled političkog razdielenja Bosne i Hercegovine 1879*, Sarajevo 1879.
2. *Glavni rezultati popisa žiteljstva u Bosni i Hercegovini od 22. aprila 1895*, Sarajevo 1896.
3. *Sistematski spisak naseljenih mjesta i dijelova naselja (zaseoka) na dan popisa stanovništva, 31. marta 1991. godine*. Republički zavod za statistiku, Sarajevo 1991.
4. *Štatistika mjesta i žiteljstva Bosne i Hercegovine po popisu naroda od 1. maja 1885*, Sarajevo 1886.

Knjige/Books:

1. Nurkić K. i Palo V, *Stanovništvo Čelebi Pazara polovinom XIX stoljeća*. Zavod za zaštitu i korištenje kulturno historijskog i prirodnog nasljeđa Tuzlanskog kantona, Tuzla 2020.
2. Suljić A, *Srebrenica – antropogeografija općine*, Autor, Tuzla 2022.
3. Šimunović Petar, *Uvod u hrvatsko imenoslovlje*, Golden Marketing-Tehnička knjiga, Zagreb 2009.

Članci/Articles:

1. Statistički podaci popisa muškog bošnjačkog stanovništva Kaze Srebrenica 1850/51. godine objavljeni su, kao tabelarni prilog, u studiji, autora Alije Suljića, pod nazivom: Srebrenica – antropogeografija općine, autorsko izdanje, Tuzla 2022, u „Tabeli: 1850A“, pod nazivom: *Popis muških članova bošnjačkih domaćinstava 1850/51. godine - za područje današnje općine Srebrenica* (Izvor: BOA, NFS_d 05951, Arhiv Republike Turske, Istanbul). Prijevod mr. Kemal Nurkić“, na stranicama od 944 do 1003. Napomena: Podaci popisa 1850. godine, za naselje Sulice, prikazani su u navedenoj tabeli od 989 do 991 stranice.
2. Suljić A, Hasanović H, Osmanović E, Bošnjačke familije naselja Ljeskovik u drugoj polovini 19. stoljeća, *Historijski pogledi*, vol. III, no. 3, Centar za istraživanje moderne i savremene historije Tuzla, Tuzla 2020, 72-97. (<https://doi.org/10.52259/historijskipogledi.2020.3.3.72>).
3. Suljić A, Jahić S, Avdić M, Bošnjačke familije Osmača u drugoj polovini 19. vijeka, u: E. Mutapčić (ur.) *Baština Sjeveroistočne Bosne*, broj 12, JU Zavod za zaštitu i korištenje kulturno-historijskog i prirodnog naslijeđa Tuzlanskog kantona Tuzla 2020, 249-284.
4. Suljić Alija, Suljić Edina, Bošnjačke familije općine Srebrenica: antropogeografska istraživanja", (I dio), u: E. Mutapčić (ur) *Baština Sjeveroistočne Bosne*, broj 11, JU Zavod za zaštitu i korištenje kulturno-historijskog i prirodnog naslijeđa Tuzlanskog kantona, Tuzla 2019, 51-76.